

KAMRAN BEDIR-XAN

RÊZANA ZMANÊ KURDÎ

PARIS

1971

Kamran Bedir - Xan

Rêzana Zmanê Kurdî

Paris 1971

Zmanê Me

Zmanê me zmanekî Hind û Ewropayî ye . Kaniya wî a kevn zmanê Med û Avestayî ye . Herwekî nas e , zmanên Hind û Ewropayî kom kom in ; mîna koma latînî , koma slavî , koma germanî , koma îranî .

Zmanên frensizî , tâlyanî , spanî , portekîzî ji koma latînî ne .

Zmanên rûsî , polonî , bulgarî , sirbî û h.d. ji koma slavî ne .

Zmanên elemanî , ingilîzî , svêçî , holendî û h.d. ji koma germanî ne .

Heçî zmanên farisî , kurdî , efganî , bilûcî , piştû ji koma îranî ne .

Ji xwe gava mirov bala xwe dide çend pirsên bingehîn yên zmanê me , zu tê seh kirin ko zmanê kurdî ji zmanên erebî û tirkî dûr e .

Bi kurdî	:	Stêr	Bra,brader	dot	kurt
Bi erebî	:	necim	ax	bint	qesîr
Bi tirkî	:	yildiz	kardeş	kiz	qisa
Bi elemanî	:	Stern	Bruder	Tochter	kurz
Bi ingilîzî	:	Star	Brother	Daughter	Short
Bi kurdî		lêv	dran	pol	ejnû
Bi frensizî	:	levre	dent	Epaul	Genou
Bi tirkî	:	dudak	diş	omuz	dîz

û herwekî din .

Di xwendegahên bilind û di hin zanîngehan de dersa zman , wîje ango edebiyat û şarvanî ango medeniyeta kurdî heye wek : Zanîngeha Parîsê , Moskovayê , Erêwanê , Tehranê , Bagdadê , Emerîkayê û Berlînê .

Rêzana Zmanê Kurdî

- 1 - Rêzana zmanekî rêzikên ango qeydeyên rastaxaftin , rastxwendin û rastnivîsandina zmanekî dide zanîn .
- 2 - Rêzana zmanê kurdî ji me re rêzikên zmanê me dide zanîn û me fêrî rastaxaftin , rastnivîsandin û rastxwendina zmanê me dike .
- 3 - Bitenê em mirov , jin û mêr , dikarin raman û dilxwa - zên xwe , fikir û xwestekên xwe bi zmên bidin zanîn .
- 4 - Em raman ango fikir û daxwazên xwe an bi zmanê axaftinê an bi zmanê nivîsandinê didin zanîn .
- 5 - Zmanê axaftinê bi dengên çêdibe , heçî zmanê nivîsandinê bi tîpan ango bi herfan pêk tê .
- 6 - Her tîp ango her herf , ji me re , dengê nîşan dide . Deng an tîp digehin hev û ji vê pêkhatinê , gihanhevê bêje ango kelime derdikeve .
- 7 - Bêje ango kelime pirseke xweymana ye wek : çav , enî , rez , dest , çiya , robar , pez , rovî , mirov , piling , dar û herwekî din . (bi kurtî h.d.) .
- 8 - Hevok ango cumle . Hevok çend bêje ne ko ji me re : tiştê ko çêbûye , tiştê ko çêdibe an dê çêbibe , fikir an daxwazekê dide zanîn wek : İro dinya sar e . Brayê min çû gundê xwe . Kurdistan welatê min e . Xebat şêr e , dest avêtê dibe rovî . Çiya nî ne ko rê pê ne keve . Ko şev reş bû , tu reştir be . Tiştê ko dest dike , dê û bav na ke . Dilê tirsok sînga gewr na bîne . Bi xweziyan dest na keve baqa keziyan . Şêr şêr e çî jin e , çî mêr e . Dinya gulek e , bihn bike û bide hevalê xwe . Heta mirinê , çav li kirinê . An mêrê baş be , an bivir û das be , an bimir ji xwe xelas be . Serê bê teq û req ji xwe kundir e . Mêran mêr dikuştin , Ebo ûr diquştin . Ga dimire jê çerm dimîne , mirov dimire jê nav dimîne . Helaw , helaw dev şîrîn na be .

9 - Elfabeya kurdî ji sih û yek tîpan hevedudanî ye :

a b c ç d e ê f g h i î j k l m n o p q r
s ş t u û v w x y z .

10 - Tîp du texlît in : hûr û gir . Ji tîpên hûr re hûrek
û ji tîpên gir re girdek dibêjin .

Di navbira tîpên çapê ango
kitêb û roj naman û tîpên destnivîsandinê jî hinik cihê
bûn ango ferq heye . Tîpên jorîn hûrek in , heçî tîpên jêrîn
girdek in :

F,
A B C Ç D E Ê G H I Î J K L M N O P
Q R S Ş T U Û V W X Y Z .

11 - Dengdêr û dengdar ^{vê tî}

Tîp ji aliyê dengdariyê/du texlît in dengdêr û dengdar .

Dengdêr ev tîp e ko dixwedeng e û dengê wê bi serê xwe
derdikeve û dengê dengdaran derdixîne , didêre .

Dengdar ev tîp e ko dixwedeng e lêbelê dengê wê bi serê xwe
û bê arîkariya dengdêrê dernakeve .

Di zmanê kurdî de heşt dengdêr hene :

a e ê i î o u û

12 - Dengdêr jî du texlît in : kin û drêj .

Dengdêrên kin : e i u ne .

Dengdêrên drêj : a ê î o û ne .

Ango sê dengdêrên kurt û pênc dengdêrên drêj hene .

Hînkêr li ser dengdêrên kurt : ez , ew , em , din , gir ,
kur , gur , ker , şer , ber , der , deng , reng û h.d.

Hînkêr li ser dengdêrên drêj : av , nav , bav , caw , kar ,
ava , agir , kûr , dûr , bûn , dêr , dîn , stêr , sto , stûn ,
stran , çar , kar , xanî , germiyan , zozan , mêr . û H. d.

13 - Dengdar .

Di elfabeya kurdî de 23 dengdar hene :

b c ç d f g h j k l m n p q r s ş t v w
x y z

Hînkêr li ser dengdêrên kurt :

ber , ber , bêt , belê , bîn , bend , bendan .
caw , car , çawa , çahnî , çavê , çavê .

Hînger li ser dengdaran :

b bav , ber , bûk , bra , beran , belê , bûm ,
bend , bendewar , benik , berdan , berdan û h.d.

c car , cem , ciwan , cendek , ciwanî , cirîd ,
caw , comerd , comerdî , ciwanmêr , cehnî û h.d.

ç çav , çerm , çire , çek , çarde , çem , çinar ,
çilo , çawan , çenebaz , çavik , çak , çêtir û h.d.

d difn , drêj , dû , derzî , drûtin , deng , derew ,
derewîn , dîn , din , donzde , deh , dergevan ,
derî , derge , dem , danîn , derketin û h.d.

f fanûs , firotin , filan , find , fexik , fal ,
fincan , Ferzende , Ferxo , Faxir , fidakar û h.d.

g ga , gamêş , gewr , genî , gir , giremêr ,
gerden , guneh , gunehkar , gund , gundî
genim , gêzer , govend , ger , girav û h.d.

h heval , hewa , hirmî , hingê , hinar , hew ,
heşt , hejde , hatin , hejmartin , hon , her û h.d.

j jar , jor , jêr , jorîn , jêrîn , jehr , jin ,
jijû , jinebî , jeng û h.d.

K ker , kar , kadîn , keyf , kelem , kanî , kin ,
kendal , kenar , kerem , kevn , kevnare û h.d.

l lam , lo , lê , lewra , lewma , lome , lal ,
lek , lolo , lêlê , legen û h.d.

m mam , mêr , mal , mer , mûm , mak , mî û h.d.

n nav , name , neh , nan , nik , nozde ,
nexwe , narîn , nazenîn , nemerd , navik û h.d.

p par , pêrar , pê , perde , pising , piştik ,
pehîz , pehîzok , pronav , pehn , pehnî û h.d.

q qelem , qehwe , qebale , qîr , qenc û h.d.

r ra , rê , rêkirin , rabûn , rûniştin , reng ,
rih , rêvin , rengdêr , rengîn û h.d.

s ser , seyran , serma , sor , sing , sîng ,
secde , sibe , ser seran , li ser çavan û h.d.

ş şev , şor , şîn , şûr , şer , şewat , şîr û h.d.
t tarî , tîfing , ter , tal , tim , tifaq , teng ,
titin , tengasî , terahî , tirî , tehl û h.d.
v vêran , vebûn , vekirin , vedan , veşartin ,
veniştin , vexwarin , vekuştin , veweşandin û H D
w were , wêran , welê , winda , wisa û h.d.
x xanî , xem , xela , xew , xwîn , xwarin û h.d.
Y yar , yekîti , yekcar , yewnanî , yek , yek -
bûn û h .d.
z zaro , zer , zor , ziwa , zilm , zalim ,
Zerdeşt , zirtole , iziremêr , zevî , zana ,
zanîngeh , zer , zava , zencîr , zina , zêr ,
zîv , zîvker , zêrînger , zerdelû û h.d.

Herwekî me li jor goti bû dengên dengdaran .
bê arîkariya dengdêran dernakevin û em
ni karin bê arîkariya wan bêjeyekê bibêjin an bini-
vîsin . Ji xwe hînkerênjorîn bi awayekê ronak ev
rastî pêş me kir .

14 - Pevdeng .

Pevdeng bi yekbûna du dengan , du tîpan çêdibe û dengên wan
bi arîkariya dengdêrekê derdikeve . Di zmanê me de pevdeng-
gek bitenê heye :

xw

Xwedê , xweh , xwîşk , xwê , xwesû , xwezûr , xwarin ,
vexwarin , xwendin û h . d .

15 - Bêje an pirs .

Me goti bû ko bêje pirseke xwey mana ye her wekî
Derî , mal , heval , bra , stêr , sto , stûn , stran ,
zman , dar , Tacîn , ga , hesp û h.d.

16 - Bêje ango pirs ji kîtan hevedudani ye . Kîte

ango hece pariyek ji bêjeyekê ye ko bi derbekê de ji devê
me derdikeve . Herwekî di bêjeya welat de du kî-
hene we lat

Ji bona bilêvkirina vê bêjeyê divê em devê xwe , zman û lêvên xwe , du caran bilivînin , carekê ji bona derêxistina dengên we û careke din ji bona derêxistina dengên lat . Gelo di bêjeya , di pirsê welat de çend dengango tîp hene ?

Em ê wan bihejmêrin 1 w , 2 e , sisê 1 , 4 a , 5 t .

Ji vê hejmartinê hate zanîn ko di bêjeya welat de pênc deng û pênc tîp hene .

17 - Yekîte , pirkîte .

Bêjeyin hene ko ji kîteyekê pêk tînen mîna :

nav , av , bav , dê , rê , mam , xal , kar , bar , guh , dran , stêr , sto , stûn , lêv , kesk , bra , zman , şev , roj , meh , ax , kar , ker , gur , guh û h.d.

Ev bêje hemî yekîte ne .

Ji aliyê din bêjeyin hene ko ji du , ji sê , ji çar û hej bêtir kîteyan lêk tên , ji wan bêjeyan re pirkîte nav lê dikin .

Bêjeyên dukîte : ava , kanî , enî , rabûn , kirin , danîn , gotin , xwarin , destmal , kiras û h.d.

Bêjeyên sêkîte : vexwarin , vexwendin , nivîsîn , deranîn , hilanîn , rêkirin , reşandin , vemirîn û h.d.

Bêjeyên çarkîte : şemirandin , vemirandin , nivîsandin , ecibandin , terikandin , ceribandin û h.d.

18 - Ra ...

Herwekî dar çiklan dide wiha jî hin bêje bêjeyine din didin zayîn .

Ji bêjeya mader re ra tê gotin herwekî rayê bêjeyên mêranî , mêrxasî , mêrkujî mêre . Rayê bêjeyên destik , destmêj , destkêş , destar , destî , dest e .

19 - Guhêrker .

Guhêrker ev parek in ko tên danîn pêş an paş bêjeya hîmî (xwerû) mana vê bêjeyê diguherînin û bêjeyine nû didin zayîn ango bêjeyine hevedudanî .

20 - Guhêrker pir texlît in wek pêşdanî û paş danî .

rê , ra , ve , hil , der , da , vê û h.d. Em bi arîkariya pêşdaniyên jorîn dikarin bêjeyine , raderine nû çêkin

herwekî :

kirin , vekirin , rêkirin , rakirin , vekirin , derkirin , hilkirin, dakirin û h.d.

bûn , vebûn , rabûn , hebûn û h. d.

ketin , daketin , raketin , veketin , vêketin û h.d.

dan , dadan , badan , derdan , fêdan , hildan , vedan û h.d.

şandin , reşandin , kişandin û h.d.

21 - Guhêrkerên din yên paşdanî .

Guhêrkerên din yên bingehîn ko bêjeyine nû didin çêkirin

ev in : istan , geh , gah , dar , van , bar , ban , war , iyan , mende , tî , kar , ker , tir , anî , ahî , î , mend , ber û h.d.

istan , kurdistan , gulistan , goristan , daristan û h.d.

geh , seyrangeh , rûniştgeh , eskergeh , civangeh û h.d.

gah , xwendegah û h.d.

dar , guhdar , dersdar , berxurdar , sermayedar û h.d.

van , nêçîrvan , masîvan , dergevan , notirvan ,

rojnamevan , nêrevan , nivîsevan û h.d.

bar , guhêrbar , xwarinbar , vexwarbar , kirêbar û h.d.

ban , nîgehban û h.d.

war , bextewar û h.d.

iyar , sermiyan , germiyan û h.d.

mende , şermende û h.d.

tî , bratî , hevalîtî , tihnîtî û h.d.

kar , xwendekar , hevalkar û h.d.

ker , karker , şerker , pîrsker , kêmkar û h.d.

tir , çaktir , pehtir , zortir û h. d.

ahî , mezinahî , avahî piçûkahî û h. D

anî , kêmanî û h. d.

î , kurdî , diyarbekrî , sineyî , ciwanî û h. d .

mend , eqilmend , dewlemend , rawermend , derdimend ,

û h . d.

ber , rehber û h.d.

Zêr , zêrîn , zîv , zîvîn jî bi arîkariya paş-
daniyên in hatine çêkirin .

Guhêrkerên din yên ko despêka bêjeyê tên danîn mîna
ber , berşîr , ser serdest û h . d .

22 - ji xwe bi arîkariya du navan , du rengdêran ,
nav û rengdêrekê , nav û lêkerekê , bi du lêkeran ,
bi hoker û navekî jî bêjeyine nû tên çêkirin .

a - bi arîkariya du navan : destbra , destar , xwarinxane ,
dersxane , perçerojname , destmal , rojname , sew-
gur û h.d.

b - bi arîkariya du rengdêran : sorespî , keskesor .

c - bi arîkariya nav û rengdêrekê : sorgul , dilnêrm ,
şîrgerm , dilhişk , destvekirî , destvêla ,
destvekirî , destgirtî , desteng , bihinfireh ,
serhişk , çavsor , çavbirçî , çavbel , çavteng
mêrxas û h . d .

ç - bi arîkariya nav û lêkerekê : danpey û h.d.

d - bi arîkariya du lêkeran : berdeborîn û h.d .

e - bi arîkariya hoker û lêkerekê : pêşmêr , paş-
mêr û h.d.

23 - Piçûker .

Hin paşdanî mana angî rîzaya bêjeyekê kêmtir , piçûktir
dikin wek : ek , ok , kok , ole , kole
û h . d .

Keç , keçik an keçkok , axa , axayok , mîr , mîrek ,
met , metik , dê , dadik , xweş , xweşik , piçûk ,
piçkole , reşik , reşkole , xwîşk , xwîşkok , jin ,
jinik , xwîşk , xwîşkok , zman , zmanok , dev , devik
û h . d .

Nîşank . Jîro , di nav bira keç an keçik û jin an jînik
ferq angî cihêbûnê ne maye .

24 - Bêtirker an pêşhevanî .

Paşdaniya bêtirker an pêşhevanî tir e .

Mezin , mezintir , xweştir , çak , çaktir , mêr ,
mêrtir , comerd , comerdtir , ciwan , ciwantir ,
zirav , ziravtir , stûr , stûrtir û h . d .

Hînger : Hespê te ji hespê min ciwantir e . Mehîna
wê ji ya min bezatir e . Bavê min ji mamê min pîr -
tir e .

25 - Berhevanî .

Berhevanî tê çêkirin bi danîna pronavekî hebûnê
yê , ya an yên berî bêjeyekê ya ko bêtirker
standiye wek : Yê mezintir Xwedê ye . Yê mêrtir
Tacîn e . Frensiz dewlemend in lê yên dewlemendtir
emerîkanî ne .

Nîşank . Ji aliyê din bi danîna dawîya bêjeyê pareka
tirîn berhevaniyek tê çêkirin wek :

mezintirîn , çaktirîn , xweştirîn , spehîtirîn û h . d .
Hînger . mezin mezintir , yê , ya , yên mezintir ,
mezintirîn .

Xweş , xweştir , yê , ya , yên xweştir ,
xweştirîn .

26 - Eyleta navan .

Eyleta navan tevayîya bêje ne yên ko ji rayekî ne wek :
Dest , destî , destik , destar , dezgeh , destav ,
destnmêj , destvala , destgirtî , destvekirî , dest -
teng , destek , destbeser û h . d .

Germ , germî , germiyan , germav , germo û h . d .
Rê , rêbir , rehber , rêbiwar , rêbiwarî , rêwingî û h . d .

27 - Perçeyên axaftinê .

Perçeyên axaftinê tevayîya bêje ne ko di axaftin û nivîsandinê de bikêrî me tînin . Ev deh heb in . Pêncên wan guhêrbar in ango di axaftin û nivîsandinê de car car û li gora qeydeyan , şiklên xwe diguherînin tene tewandin . Pênc perçeyên din ên mayînan di nav axaftin û

û nivîsandînê de , şiklên xwe na guherînin , weke xwe dimînin ango ev pêncên mayîn bêjeyine ne guhêrbar in .

Bêjeyên guherbar :

Nav , pronav , veqetandek , lêker û rengdêr ji rindêra çilobûn û çawabûnê pê ve .

28 - Nav . u

Nav weke : Sînem , hesp , mirov , xanî , Hewlêr , bra ,

29 - Pronav . pismam , enî , çav , rê , mizgeft , ronahî û h.d.

Pronav : Pronav ev parek in ko cihê navî digirin wek :

Ez , tu , ew , em , hon , ew , min , te , wî ,
wê , me , we wan û h. d.

Hîsker . Brayê te hat ? No , ew îro na yê . Ferzende

çi got , Wî tiştê ne got . Hon îro diçin

xwendegahê ? No , em îro na çin xwendegahê , ew

îro girtiye . Tacîn tu î ? No , ez ne Tacîn in ,

ez pismamê wî me . Elo , çi dike ? Ew dursa

30 - xwe dixwîne .

Veqetandek .

Veqetandek tê dayîn dawiya bêjeyê . Ew sisê ne :

ê jibona nêr , yekejmar ; a ji bona mê , yekejmar û

ên , navên nêr û mê gelejmar : bavê min , xwişka

te , hevalên me , keçên wî , hespên cîra nê me . Rayên

darê ; bajarên Kurdistanê . Zaroyên xwendegahê .

31 - Lêker .

Lêker ev bêje ye ko hebûnekê , kirinekê , qewimandinekê ,

raman ango fikrekê û h. d . şanî me dide . Bitenê

bi arîkariya lêkerekê em dikarin baxêvin wek :

Min sêvek xwar . Temo hevalê xwe dît . Ez ji Rohayê

têm . Em diçin Kurdistanê . Ez radibim ,

ew rûdine . Hevalê min hat . Ez ji gund vegeriyam .

Bê lêkerê hevokên jorîn bê fesal in :

Min sêvek . Temo hevalê xwe . Ez ji Rohayê . Ez Kurdis-
tanê . û h. d.

32 - Rengdêr .

Ji rengdêra çilobûn û çawabûnê pê ve , rengdêr hemî bêjeyine neguhêrbar in wek : rengdêrên destdaniyê , rengdêrên pêşker , rengdêrên nebinavkirî û h.d.

33 -

Bêjeyên neguhêrbar .

Bêjeyên neguhêrbar jî pênc in : rengdêra çilobûn û çawabûnê , hoker , daçek , gihanek û banişan .

34 -

Rengdêra çilobûn û çawabûnê .

Rengdêra çilobûn û çawabûnê ev rengdêr in ko çilobûn û çawabûnê navî pêş me dikin : k , diwesifînin . wek :

spehî , kirêt , xweş , drêj , kurt , sar , germ , hindik , pir , fireh , teng , tarî û h. d.

35 - Hoker .

Hoker bêjeyeke ne guhêrbar e ya ko bikêrî edilandina mana lêkerekê , rengdêrekê an hokereke din tê .

Zû , gelek û h. d.

Hînger : Mirovên qenc zû dimirin . Temo gelek şehreza ye .

Herwekî tê dîtin : Mirovên qenc zû dimirin , zû hokereke , mana mirinê edilan . Temo gelek şehreza ye gelek mana rengdêra şehreza ediland .

36 - Daçek .

Daçek bêjeyeke neguhêrbar e . Ew girêdaniya du bêjeyan û hevebûna wan dide zanîn wek : Ew ji pêncwînê tê .

Ez li Kurdistanê mezin bûm .

Ji , li , der û h. d. daçek in .

37 - Gihanek .

Gihanek bêjeyeke neguhêrbar e . Ew bikêrî girêdaniya du perçe hevokê an du gotin an bêjeyê tê wek : Ez û tu .
ez li
Gava î Silêmaniyê bûm . Karê mêran serfirazî an mirin e .

Di van hevokan de û , gava , an gihanek in .

38 - Baneşan .

Baneşan bêjeyîne ne guhêrbar in û dilxweşiyekê , eci -
bandinekê , bankirinekê , kovan û keserekê , nişkebûnekê
tîne pêş çavan herwekî :

Lê lê , lo lo , hey lê , hey , hey lî , ox , gelî ,
way , ya bo , ya dê , ax li min ezo , ax li min ezê û
h. d.

39 - Hûrek û girdek .

Tîp, ji awayê nivîsandinê ve, du texlît in : hûrek û
girdek . Adetî em bi tîpên hûrek dinivîsan , lê cihin
hene ko me divê tîpên destpêka bêjeyan bi girdekan bini -
vîsinin .

Bi tîpên girdek tên nivîsandin :

a - destpêka hevokê wek : Îro dinya sar e
Ez diçim mala xwe . Hevalê min Temo diçe xwendê -
gaha destpêkî , heçî ez , îsal, herî xwendegaha
navîn . Brayê Egîd xwendegaha bilin qedand
Di bajarê me de zanîgeh nî ne .

b - Tîpa pêşîn ya serenavekî wek : Tenir. Ferzende ,
Canpolad . Barzanî . Mistefa . Dilêr . Serdar û h.d.
Min Temo dît . Ez , duhî , li sûkê rastî hevalê xwe
Canpold hatim .

c - Tîpa pêşîn ya şewaneyekê ango şihrekê :

Îşev şev e , şev bi şev e ,
Heyiv derket stêra xwe ve .

Ne botî me , ne xerzî me , xulamê axa Kurdistan ,
Ne mîr im ez , ne axa me , peyayê dewleta kurdan .

Ez pîlewer im , ne gewherî me
Xodreste me ez , ne perwerî me .

Ehmedê Xanî .

Ger bibêjim , dê bibêjî ew Cegerxwîn kafir e ,
No , di bextê te û Xwedê da , dilbi pêt û agir e .

d - Piştî du rawestan .

Cegerxwîn .

Piştî du rawestan gava mirov gotina kesekî tîne bîr .

Temo ji deya xwe re dinivîsand : Dijmin bê eman e ,
lê em pêdidin erdê .

40 - Hevdeng .

ne

Hevdeng ev bêje : ko bilêvkirina wan ,
awayê nivîsandina wan , her çend jî , mîna hev in rê -
zaya wan , ango mana wan cihê ye wek : dar , ber , kar ,
mal û h . d . wek : mala min ango xaniyê min ; malê min
ango pere û milkên min ; dara mezin ango dara ko ne hate
birîn , darê derî ango darê ko hatiye birîn , karê
min ango xebata min , kara min ango qezenca min û h . d .

41 - Rêzahev ango hevmana .

rêzahev ev bêje ne ko rêzayên wan , ji nîzîkahî ve ,
mîna hev in wek : Qenc , baş , rind , xas , qeşeng û
h . d . Zû , lez . Bodile , ehmeq . nêrîn , fet kirin ,
mêze kirin . Axaftin , peyivîn , qise kirin ,
xeber dan , xalxal kirin û h . d . Welê , holê , werge ,
wisa , wiha û h . d .

42 - Dijraber .

Dijraber ev bêje ne ko rêzaya wan , ango
mana wan dij hev in mîna : ^{ser} aşîtî ; hevalîtî , dijmi-
nîtî ; spehîtî , kirêtî ; kurt , drêj , destvekirî ,
destgirtî , bihnfireh , bihteng , kurt , drêj û h . d .

42 - Deh birên axaftinê .

Em ê careke din bala xwe bidin deh birên ango parên axaf -
tinê . Herwekî li jor hati bû gotin parên axaftinê deh
in . Pênc hebên wan guhêrbar û penc hebeñ din neguhêrbar in .
Bjeyên guherbar ev in :
Navdêr ango nav , pronav , veqetandek , lêker ango fiil û
rengdêr ji regdêra çilbûn û çawabûnê pê ve .

Bêjeyên neguhêrbar .
Bêjeyên neguhêrbar ev in : Rengdêra çilobûn û çawabûnê ,
hoker , daçek , gihanek û baneşan .

43 - Nav .

Bêjeyên ko bikêrî binavkirina kesan , heywanan û tiştan
û kirin û qewimandinan tên, nav in wek : mirov , jin ,
zaro , hesp , pilig , stêr , çiya , çem , rob ar, çav ,
enî , Kurdistan , welat , gul , Temo , îran , tifing ,
xencer û h. d.

44 - Serenev û hevenav .

Nav du texlît in : Serenav û hevenav . Serenav ev navîya
ko bi awakî xas li mirovekî , li heywanekê an li tişteki-
tê , ji wan re hatê dayîn wek : Elo , Ferzende , Temo , Sînem
Dilnaz , Kurdistan , Zozek , Endrîn , Dicle , Zab û h.d.
Hevenav ev nav e ko li hemî kes , heywan an tiştan yê ko
ji cinsekî ne tê

wek , mirov , se , hesp , xanî , bexçe
gosçt , nan , dest , çav , ling , mase û h.d.

45 - Navên kombêj .

Navên kombêj ev nav in ko şiklên wan yekejmar e lê ko-
mek e mirovan , heywanan an tiştan şanî me dikin wek :
Lek , sef , kerî , ref , selef (selefê siwaran) .

46 - Navên nêrbaran .

Navên nêrbaran ev nav in ko hatin^e/dayîn mirov(jin û mêr) ,
heywan û tiştan û em dikarin wan bi çavên xwe bibînin ,
destê xwe bidin wan û wan bihesin wek : Mirov , av ,
xanî , dikan , mijûlgeh û h. d.

47 - Navên nenêrbaran .

Navên nenêrbaran ev nav in ko em gewherê wan , canê wan dihesin lê em nikarin bi çavên xwe bibînin û bi-destdanê heyîna wan bizanin wek : Hevalîtî , diloyanî , mihrivanî , mêrxasî , qencî û h.d.

48 - Navên hevedudanî .

Navên hevedudanî ev nav in ko ji du an bêtir parek an bêjeyan hevedudanî ne wek : serbajar , sergovend , dilnermî û h. d.

Herwekî me berî jî dîtî bû zmanê me de çêkirina bêjeyên gelek hêsanî ye wek : Dan , berdan , dadan, derdan , badan , serdan , , guh dan , av dan , heq dan , baz dan , xeber dan , xweh dan , lê dan , dan rê , dan pey , dan der , dan ser , berhev dan , dan hev , rê dan , dest dan , bala xwe dan , xwe tev dan , bihn di xwe dan , dil li hev dan û h.d.

49 - Zayend .

di zmanê me de du zayend hene : Zayenda nêr û zayenda mê . Navên mirovan , heywanan û heyînen nêr ji zayenda nêr in wek : Bav , pismam , xal , xwezûr , zava , Temo , Elo û h.d. Heçî navên jin û keçan mîna : Dê , dotmam , xaltik , bûk , xwesû , xwîşk = xweh , dêza ji zayenda mê ne . Hin nav li nêr û mê tên wek : heval , cîran , dersdar û h . d . : hevalê min , hevala min ; cîranê min , cîrana min , dersdarê min , dersdara min û h. d.

Heçî navên heywanan ; ji bona hin heywanan, li gora zayenda wan , navine cihê hene wek : Nêrî , bizin ; hesp mehîn , beran , mî ; boxe , çêlek , gur , dêlegur , wê , dêlese ; ker , maker û h.d.

Ji aliyê din , ji bona hin heywanan navine sersekîni hene bê guhdana zayenda wan wek : hirç , kevok , , ,

ji zayendi^a mê , bervajî rovî , şêr , piling ji zayenda nêr in .

Gava mirov dixwaze zayenda heywanekî bi esehî bide zanîn dawiya navî veqetandekên ê ji bona nêr û ji bona mê datîne wek : kevroskê nêr , kevroska mê ; hirçê nêr , hirça mê ; kew nêr e , məkew mê ye . Ji bona kevê nêr nêrekew jî tê gotin .

50 - Navên tiştan .

Heçî navên tiştan , her çend jî , ew bê zayend in , ji wan re zayendek hatiye danîn wek : mal mê ye lê xanî nêr e . Navên bajarên hemî mê ne û h. d.

51 - Jmarnav .

Di zmanê me de du jmarnav hene : Yekejmar , gelejmar . Navek yekejmar e gava ew mirovekî , jinekê , heywanekî an tiştêkî şanî me dike wek : Mirovek , jinek , hewpek , mehînek , xaniyek û h. d.

Di zmanê me de yek ji dawiyên mirovek , jinek , hewpek , mehînek , xaniyek , gelejmar , yekejmar .

Gelejmarîya nava , di zmanê kurdî de bi arîkariya veqetan , tewank , daçek û lêkeran têne çêkirin .

52 - Veqetandek .

Me di rûpelên berî de qala veqetandekê kiri bû , niho em ê bi kitkitên wê mijûl bibin .

Gava navek têrkerek distîne

, bi vê ne vê veqetandekê tê dayîn dawiya vî navî . Têrkereko navek distîne çar texlît in : navek an du , sê nava , rengdêreke çilobûn û çawabûnê , rengdêreke destdaniyê û dawî pronaveke pêhatî .

a - Mamê Sînemê . Hespê Tacînî . Dengên hevalan û h. d.

b - Gula spehî . Xortê hêja . Mamosteyê zana . Mehîna reş û h. d.

Brayê min . Hevalê te Jina wî . Zaroyên wan ,

hevalên me û h .d.

ç - Mirovê ko hat . Mehîna ko min dît û h . d .

Nîşank . Heke nav bi dengdêrekê diqede seba ahengdariyê

distînav berî veqetandekê - y yek distîne wek :

Brayê te . Çiyayê bilind . Rûyê hevalê te . Reya
drêj .

Nîşank . Heke nav bi dengdêrên î an e diqede û veqe-
tandekê distîne î û ê bilindekên davêjin wek :
xwê

Xanî lê xaniyê min . Rê lê reya min . Dê lê deya te . Pê lê
peyê min .

Nîşank . Li hin navçeyên Kurdistanê cihê deya min diya min ,
cihê peyê min , piyê min dibêjin .

Nîşank . Gava nav bi yekî bê tir nav an rêgdêran tê berçav
kirin dîsa veqetandek daxwaza me digihîne cih wek :

Brayê min ê mezin . Mala te ya nû . Kurê Tacînê dewlemend .

Kurê comerd yê Tacînê dewlemend .

Di zmanê kurdî de , der ve babetê , reyekain jî heye ev jî
xebitandina parêka î ye . Brayê min î mezin . Taxeyek ji
taxeyên bajêr î dûr . Hespêk ji hespên min î çêtir .

Parek î bê zayend e , cihên navên nêr û mê digire .

53 - Pêşkerên hejmarkî .

Pêşkerên hejmarkî ev in :

ek ji bona nêr û mê , yekejnar .

in ji bona nêr û mê , gelejnar wek :

Mirovek ango yek mirov .

Jinek an jinikek ango yek jin .

Mirovin ango nêr gelejnar .

Jinin ango mê gelejnar .

54 - Tewandina navan û tewandina pêşkerên hejmarkî .

Ji bona navan parekên tewandinê ev in :

î ji bona navên nêr yekejmar .

ê ji bona navên mê , yekejmar .

an ji bona nêr û mê gelejmar .

Nav tên tewandin gava :

a - têrkera navekî din e . Brayê Sînemê . Hespê Tacînî .
Dengê zaroyan . Xortên Kurdistanê .

b - Gava daçekê hatiye danîn pêşiya navekî wek :
Ji Hezargolê . Der Xwendegahê . Di bexçeyan de .

c - Gava nav kirdeya lêkerê ye (lêkerê sergeranî)
di demên borî de wek :

Sînemê got . Hevindî dît . Zaroyan xwar .

ç - Têrkera lêkerê sergeranî ye di demên niho û
paş de wek : Ez Sînemê dibînim . Zaro di heşan de
dileyizin . Ew hevalan tîne mala xwe .

d - Gava têrkera negerandî hatiye danîn piştî lêkerê :
Ez brayê xwe tînim Wanê . Ez Ez diçim Diyarbêkrê .
Min kitêbek da Sînemê .

Xweş bala xwe bidin û parekên veqetandekê û yên tewangê
tev lî hev me kin . Parekên veqetandekê : ê a ên in .
Parekên tewangê : î ê an in .

Di Mamê Sînemê de ê ya mam veqetandek e , heçî ê
ya . Sînemê tewang e .

Tewandina pêşkerên hejmarkî jî mîna navan e , her çend jî
gava navê ko pêşkerê standiye tê wesifandin parek
hinik diguhêrin wek :

Mirovekî baş lê jinikeke baş , mirovine baş ,
jinine baş . Ez mirovekî dibînim : Tu mehînekê di -
kirî . Ew mehîninan dikire .

Nîşank . Hin navên nêr ko tê de tîpa a heye bi awakî xas jî dikarin bêne tewandin wek Axa , axê ; ba , bê ; welat , welêt , ban , bên û h. d.

55 - Rengdêr ango sifet .

Şeş texlît rengdêr hene : Rengdêrên çilobûn û çawabûnê , rengdêrên destdaniyê , ji wan rengdêran re rengdêrên xwedîtiyê jî tê gotin , rengdêrên pêşker , rengdêrên pîrskerî , rengdêrên nebinavkirî , rengdêrên jmarîn .

Rengdêrên çilobûnê .

- Rengdêrên çilobûn û çawabûnê , herwekî ne berî jî goti bû , ev bêje ne ko , ji me re , çilobûn û çawabûna navan didin zanîn wek: Kirêt , spehî , baş , nizm , xweş , nexweş , delal , sor , gewr , spî , fireh , teng , comerd , dilnêrm , û h. d.

Hînger .

Gava ez hesp dibêjim her kes seh dike ko ez şanî heywa - nekî nas didim lê hêj kes ni zane û heye ko ji xwe dipirse gelo ev hesp ciwan e an pîr e , beza ye an ne beza ye , saxelem e an ne saxelem e , hespekî esîl e an hespekî adî ye , boz e . an kumeyt e , şê ye an qule ye ? Ev bêjeyên hanî ciwan , pîr , beza , nebeza , esîl , adetî , saxelem an nesaxelem hemî rengdêrên çilobûn û çawabûnê ne .

Xwendewarên me bê guman ji bîra ne kirine ko rengdêrên çilobûn û çawabûnê bêjeyeke neghêrbar e , her weke xwe dimînin .

56 - Rengdêrên destdaniyê .

Rengdêrên destdaniyê an xwedîtiyê ev rengdêr in ko ji me re didin zanîn nirov , heywan an tiştên ko em qala wan dikin yê , ya an yên kê ne .

Min, te , wî , wê , me , we ,wan rengdêrên destdaniyê ne wek : Xaniyê nin . Kurê te , Mamê wî . Hespê wê ,

Zaroyên wan . Bexçeyên me : Hevalên wî . Xwehên wê .
Pezên wan . Xwendegahên me . Zanîngehên we û h . d .
Rengdêra destdaniyê xwe .

Gava , di hevokekê de , têrker dikeve bal kirdeyê ve ,
rengdêra destdaniyê xwe dikeve cihê rengdêrên
destdaniyê min , te , wê , wî , me , we , wan û
ev jî , ji bona hemî kesan û gelemjmaran bes e . Wek :
Min kurê xwe anî mal . Temo hevalê xwe gihaşt stasyonê .
Ew zaroyên xwe tîn/xwendegaha destpêkî . Kurê min , bi
hevalên xwe re , diçe zanîngehê . Hevalê min digel
hevalên xwe hat mala me .

57 - Rengdêrên pêşker .

Rengdêrên pêşker bikêrî nîşankirina navan ango mirov ,
heywan û tiştan tîn , cihê ko ew lê ne , heke ew nîzik
an dûr in , pêş me dîkin .

Ev ji bona kes , heywan an tiştên nîzik .
Ew ji bona kes , heywan an tiştên dûr .

Herwekî : Min ev mirov dît . Te ev keçik nas kir ?

Ango mirov û keçik nîzik in .

Min ew mirov dît . Te ew keçik dît ? Ango mi-
rov û keçik dûr in .

Şiklên tewandî yên rengdêrên pêşker ev in :

vî ji bona navên nêr nîzik , yekejmar .
vê ji bona navên mê , nîzik , yekejmar .
wî ji bona navên nêr , dûr , yekejmar .
wê ji bona navên mê , dûr , yekejmar .

van ji bona navên nêr û mê , gelemjmar , dûr .
wan ji bona navên nêr û mê , gelemjmar , dûr .

Wek : Ez vî mirovî dibînim . Ez vê keçikê dibînim .

Ez van mirovan dibînim . Ez wan keçikan dibînim .

Ez wî mirovî dibînim . Ez wê keçikê dibînim .

Ez wan mirovan dibînim . Ez wan keçikan dibînim .

Nîşank . Heke em dixwazin nîşankirina rengdêrên pêşker
bixurtînin , şiklên jêrîn destê me de ne :

Ev...he ev..ha

Ew...he ew .. ha

Wek : Ev mirovê he . Ev keçika he .

Ev mirovên he . Ev keçikên he .

Ew mirovên he . Ew keçikên he .

Ev mirovên ha . Ev keçikên ha .

Ew mirovên ha . Ew keçikên ha .

58 - Rengdêrên pirskerî ,

Rengdêrên pirskerî bikêrî pirskirinê tîn û ew sisê ne :

Kîjan , çend , çî :

Wek : Kîjan mirov hat ? Kîjan jinikê got ? Saet

çend e ? Tu çend salî yî ? Çî feleketek e ...

Gelo hon çî mirov in ? Tu çî kes î ? We

çend zaro hene ?

59 - Rengdêrên nebinavkirî .

Rengdêrên nebinavkirî ev rengdêr in ko navan bi awakî
neronebar pêş me dikin .

Tu , filan , her , gelek , hevqas , herçî , hemî , zehf ,
çend , hîç û h. d . rengdêrine nebinavkirî ne .

Wek : Hemî mirovan digot . Min îro filan jinik dît .
Hin gulçîçek bi şev vedibin . Heke hon şîreta mêraniyê
didin , çend misalan bidin . Min ji xwe re çend hesp bi-
jartin .Zaro hemî banî seydayê xwe dikin .

60 - Rengdêrên jmarîn .

Rengdêrên jmarîn ev rengdêr in ko navan bi hejmaran ro-
nebar dikin .

Rengdêrên jmarîn du texlît in : jmarda û rêzda .

a - Rengdêrên jmarda hojmarên mirom , jin û mêr , heywan

û tiştan pêş me dikin wek : Yek , du , sê , çar ,

deh , panzde , sed , hezar , milyon , milyar û h.d.

Hezar xwendegahên destpêkî . Du sed xwendegahên navîn .
deh zanîngeh . 91 xwendegahên bilind . Deh pez . Not
rojname . Du sed kovar . Deh hezar dersdêr û mamoste û
du sed zana û h. d .

Nîşank . Herwekî ne dîtîye rengdêrên jnarda berî na-
vî tê dayîn . Lêbelê , heke pirs li dem û saetê ye
hejmar dikeve piştî navî wek :

Saet çend e ? Saet çar e . Saet çend e ? Saet neh
kêm çaryekê ye . Saet heft û nîvan de .

Ji aliyê din heke rengdêrên jmarîn bi tena xwe ne û
daçekê lê ye rengdêrên jmarîn têne tewandin wek :

Ji pêncan heta nehan . Tenê di saet çaran de hat . Di sala
hezar û neh û çaran de .

Jû pê ve , ger pêşiya hejmarê daçekê û piştî hejma-
rê navek heye , nav bitenê têne tewandin wek :

Min ev hesp bi neh zêran kirî

Herwekî em dizanin hejmar yek ji zayenda mê ye
wek : Ji yekê heta bîst û yekê

Nîşank . Rengdêrên jnarda ji diduyan heta nozdehan
gelejmarîn têne tewandin . wek :

Di saet heştan de . Di çil û çaran de . Der hezar û
neh sed û pêncan de .

Bervajî ji 20 heta 90 û ji sedan , ji sedî heta
neh sed û hezarî yekejmarîn têne tewandin wek :

Ji çilî bêtir . Ji sedî kêntir . Ji pênc sedî
bêtir . Ji hezarî kêntir .

ê - Rengdêrên rêzda .

Wan du forme ango şikil hene :

Forma yekemîn : yekemîn , diwemîn , çaremîn , dehemîn ,
sedemîn , hezaremîn û h. d.

Forma diwemîn : Pêşîn an yekê , didiwan , siseyan , çaran,
dehan û h. d.

Heçî rojên mehan ew bi awayê jêrîn e :

Yekê Gulanê 1970 . Bi kurtî : Yek. Gulan. 1970.

61 - Pronav .

Pronav ev bêjeyek e ya ko cihê navî digire .
Tacîn hevalê te ye ? Belê , ew hevalê min e .
Bê dişwarî tê seh kirin ko di hevoka diwemîn de pronav ew

cihê Tacîn girtiye .

Bê guman , ne dikarî bû , em bibêjin : Belê , Tacîn
hevalê min e , lêbelê herwekî dê bê dîtin pronav gelek
cihan de zehf bikêr hatî ye .

62 - Pronavên kesîn .

Di zmanê kurdî de du texlît pronavên kesîn
hene : yênetewandî û yênetewandî .

Pronavên ne tewandî :

Ez , tu , ew , em , hon ew .

Pronavên tewandî :

Min , te wî , wê , me , we , wan .

Hînkêr li ser pronavên kesîn :

Ez dineşim . Tu dibezî , Ew dibeze . Em dibezin . Hon
dibezin . Ew dibezin .

Min dît . Te dît . Wî dît . Wê dît , Me dît . We dît .

Wan dît .

Lêker bi wan pronavan têne kesandin .

63 - Pronavên destdaniyê .

Pronavên destdaniyê ev pronavên ko cihê na van digirin û
ji me re didin zanîn xwediyê mirovekî , jin an mêrekê
an heywan an tişteki kê ye .

Pronavên destdaniyê ev in :

nêr

Yê min , yê te , yê wî , yê wê , yê me , yê we , yê wan

Yê xwe , yê xwe , yê xwe , yê xwe , yê xwe , yê xwe ,
yê xwe .

Mê .

Ya min , ya te , ya wî , ya wê , ya me , ya we , ya wan .

Ya xwe , ya xwe , ya xwe , ya xwe , ya xwe , ya xwe , ya xwe .

Gelejmar, jibona nêr û mê :

Yên min , yên te , yên wî , yên wê , yên me , yên we ,
yên wan . Yên xwe , yên xwe û h.d.

ûk

Hîsker : Mala te mezin e ? No , ya min piç ye . Kitê ba
xwîşka te sor e ? No , ya wê kesk e . Mehîna wî ciwan e ,
lê ya min pîr e . Min kitêba xwe anî , çî re te ya xwe
ne anî . Brayên te xebatker in , lê yên min tiral in .

64 - Pronavên pêşker .

Pronavên pêşker ev pronav in ko , nîna
hemî pronavan cihê navî digirin , û mirov , heywan an
tişteki ko qala wî tê kirin pêş me dikin .

Ev in pronavên pêşker :

ev ji bona mirov , heywan û tiştênîzik û

ew ji bona mirov , heywan an tişteki dûr .

evê ha nêr , nîzik .

ewê ha nêr , dûr .

Eva ha mê , nîzik .

Ewa ha mê , dûr .

Ji bona nêr û mêr gelejmar :

Evên ha nîzik ,

Ewên ha dûr .

Pronavên pêşker têne tewandin :

Vî nêr , nîzik , yekejmar .

Wî nêr , dûr , yekejmar .

Vê mê , nîzik , yekejmar .

Wê mê , dûr , yekejmar .

Van nêr û mê , gelejmar nîzik .
Wan nêr û mê , gelejmar . dûr .

Nîşank . Tu vî mirovî dibînî ? Belê , ez vî dibînim .
Herwekî we ^bê dişwarî seh kir , di hevoka pêşîn de vî
rengdêreke pêşker e , mirovî pêş ne dike , di hevoka
diwenîn de pronavekî pêşker e , cihê navî girtiye .
65 - Pronavê girêkî .

pronavê girêkî navê ko cihê wî girtiye digihîne navê
paşdetir . Ev pronav ko ye wek :
Mirovê ko dilê wî pak e , her bextiyar e . Mirovê ko
hat ne hevalê min bû .

66 - Pronavên pirsiyarî .

Kî , çî , kîjik , kîjan pronavên pirsiyarî ne û têne
tewandin .

Hîsker : Kî hat ? Kê got . Tu kîjikê dixwazî .

Tu kîjikê dixwazî . Hon kîjan dixwazin .

67 - Pronavên nebinavkirî .

Pronavên nebinavkirî mirov , jin û mêr , heywan û
tiştan ne bi rondarî lê hinik bi awakî xumandar ,
andagirtî pêş ne dikin wek : hemîyan got . Yekî
digot .Tu kes ni zane ! Heçî ji welatê xwe hez dike .

Pronavên nebinavkirî sê kom in :

a - Heryek , yek , her kes , tu kes , her tişt , tu
tişt , filan , filan kes û h. d.

b - Hemî , hin , hinek , çendek û h. d .

c - Heçî , behvan , çend , filan û behvan , tu , gî , giş,
hîç , filan û filan , hev , hev û du .

Pronavên kona A gelejmarîn têne tewandin wek
navan . Pronavên komê B gelejmarîn têne tewandin
mîna navan . Pronavên kona C na yên tewandin .

Hînger : Yek hat . Yekî digot . Yekê dît . Yekî dixwar ,
Yekê digot . Yekî . Min tu tişt ne dît . Ez tu
kesî nas na kin . Ez di vî bajarî de tu kesî nas na kin .
Tu kesî ne got . Min ew ji tu kesî re ne got . Tu tişt
nî ne . Min ji her kesî bihîst . Her tişt hazir e . Her
tişt hatiye pêk anîn . Heçî ko vî tiştî dibêje .
Hinekan got . Hin dereng hatin . Min bi yekî re axaft ,

Hin jiyîna xwe bi xweziyan derbas dikin . Ez ji hevalên
xwe hinekan dibînin . Me bêje filan û behvan , yek bi
yek bi nav bike .

68 - Pronavê bîrdar .

Pronavê bîrdar ^û xwe ye/ji bona sê kesên yekejnar û
gelejmar û ji bona nêr , mê nîna hev e .

Hînger . Ez xwe dişon . Hon xwe dibînin . Bala xwe bide
dersa xwe . Tu kes li ba xwe ne pêxember e . Kurê ko
ji bona bavê xwe dixebite , ji bona xwe dixebite .

Min ji xwe re ev xanî kirî . Rûyê xwe ji xelkê bamede .

69 - Pronavên hevdudîtiyê .

Pronavên hevdudîtiyê hev û hev
û du ne wek : Em hev û du dibînin . Hon hev û du nas
dikin . Ji hev û du hez bikin .

70 - Pronavên nebinavkirî yên hevedidanî .

Şiklên pronavên nebinavkirî yên hevedudanî ev in :

Ez bi xwe , tu bi xwe , ew bi xwe , em bi xwe , hon bixwe ,
ew bi xwe .

Min bi xwe , te bi xwe , wî bi xwe , wê bixwe , me bi
xwe , we bi xwe , wan bi xwe wek :

Ez bi xwe çûm . Wî bi xwe got . Ew bi xwe hat . Hon bi xwe
dibînin .

71 - Pronavên kurtî .

Pronavên kurtkirî dido ne : ê an yê û î .
Ev pronav yekeymar in û cihê navên nêr û mê digirin .
wek : Te ji hevalê xwe re got ? Belê , min got ê . Te
hespê xwe da brayê xwe ? Belê , min da yê . Hevalê min î
hêja . Hespek ji hespên min î beza .

72 - Pronav û daçekên hevgiretî .

Di zmanê kurdî de hin daçek û pronavên kesîn wî an wê
digehin hev û di axaftin û nivîsandinê de sîvîkahî û aheng-
dariyekê pêk tînin .

a - bi wî an bi wê digehin hev û dibin pê .

Tu bi kurdî dizanî ? Belê , ez pê dizanim .

b - Bi wî re an bi wê re digehin hev û dibin pê re .

Tu digel brayê xwe çûyî gund ? Bekê , ez pê re çûm .

Tu bi bavê xwe re çûyî Diyarbekrê ? Belê , ez pê re
çûm .

c - Ji wî an ji wê digehin hev dibin jê .

Te ev xêber ji Brayê xwe bihîst ? Belê , min jê bihîst .

ç - Di wî an di wê de digehin hev û dibin tê de .

Dersdar di dersxaneyê de ye ? Belê , ew tê de ye .

73 - Lêker ango fiil .

Lêker ev bêje ye ko em bi arîkariya wê qala kesan , heywanan ,
tiştan , armancan , daxwazan nûçe û bûyeran dikarin
bikin .

Bi gotinên din lêker can didê axaftin û nivîsandinê . Bê wî
em ni karin qala bûna xwe , hyîna xwe , kirina xwe , kirinên
xelkê , fikir û armancên xwe bidin zanîn .

Gava ez dibêjim : Temo xortekî hişyar e . ev e ko didawiya
hevokê de ye lêker e . Gava tu dibêjî : Min sêvek xwar . Ev j
xwar lêker e .

Lêkerek xwe bi xwe dide zanîn : Bêjeyek heke lêker e an ne bi sivikahî tê seh kirin ji ber ko lêker bi tenê tê kesandin an go tesrîf kirin . Heke ez dikarin pêşiya bêjeyekê pronavên ez , tu , ew , em , hon , ew an formeyên wan ên tewandî min , te wî , wê , me , we , wan deynim , hema êşkere dibe ko ev bêje lêker e wek : çûn , hatin , dîtin , gotin , anîn , danîn , ketin û h . d .

Ew çûn . Ew hatin . Wan dît . Wan got . Wan anî , Ew ketin . Ez dibêjim . Ew dixwe û h . d . an Min dersa xwe xwend . Ew ji bajêr tê . Te çi got .

Min derî vekir . Ez diçim Kurdistanê . Îto dinya germ e .

Ez ji trêne peya bûm . Ez ni karin vî barî hilgirin .

Yê ko got û kir nêr e , Yê ko ne got û kir şêr e ,
yê ko got û ne kir kerê bêker e .

74 - Kirde .

Kirdeya lêkerekê ev kes , heywan an tiştê e ko lêker rewî , hal , an gotin û kirina wî pêş me dike . Gava em dibêjin : Hesp dibeze . Di vê hevokê de du bêje hene : Hesp û dibeze . Heke ne pirsî : Kî dibeze ? Bersîva wî hesp e . Ango Hesp kirde ye û dibeze lêker . Sê direye . Kî direye ? se , anga se kirde û direye lêker e .

Kirdeya lêkerekê dikare bibe : Navek , bêjeya ko hate hesibandin mîna navek an lêkerek di raweya raderî de . Gava em dibêjin : Roj dibiriqe . Roj , navek , dibiriqe lêkerek .

Pênc û çar dikin neh . Di vê hevokê de , rengdêrên hej- marda hatine hesibandin navek . Pênc û çar bûne kirdeya

lêkera dikin .

Em dixebitin . Em pronav , kirde , dixebitin lêker .
Derewkirin kirêt e . Derewkirin , kirde , kirêt ,
rengda , e , lêker .

75 - Têrker .

Bivê nevê tiştê ko kirde kiriye an gotiye , an dike ,
an dibêje , an pêk aniye û lêker da , an dide zanîn
dikeve ser kesekî , heywanekî an tişteki .

Gava ez dibêjin : Sînemê xwar xuya dibe ko jin an
keçikek' heye bi navê Sînemê û vê jinkê an keçikê
tiştê xwar lê hêj em ni zanin wê çi xwar . Lê heke me
pirsî : Gelo Sînemê çi xwar ? û me got : Sînemê

sêvek xwar hingî mana hevokê timan dibe .
Li vir sêv mana hevokê timan kir an go ev bje sêv
têrker e .

Hînger . Min dersa xwe xwend . Zaro di hewşê de dileyî-
zin . Temo çû nêçîrê . Ew çû bayezîdê .

<u>Kirde .</u>	<u>têrker .</u>	<u>lêker .</u>
Min	ders	xwend
Zaro	hewş	dileyizin .
Temo	nêçîr	çû
Ew	Bayezîd	çû
Sînem	sêv	xwar

76 - Têrkera gerandî .

Têrker du texlît in : Têrkera gerandî û têrkera nege-
randî .

Destpêkî en ê bi têrkera gerandî nijûl bibin .
Têrkera gerandî ev bêje ye ko kirina lêkerê
ango kirina ko lêker pêş me dike , ji me re dide
zanîn rast bi rast dikeve ser wê an go bê arîkariya
daçekeke nîna :

Sîn

- 29 -

Menê sêvek xwar . Sînem keça xwe maç dike . Mêrxas
welatê xwe diparêze . Zaro di dersxaneyê de dixebitin .
Min hevalê xwe dît .

Gava em dixwazin bizanin kîjan bêje têrker e , têrkera
gerandî , em diparêzin .

Sînemê çi xwar ? Sêvek . Li vie sêv têrkera gerandî ye .
Mêrxas çi diparêzin ? Welatê xwe . Welatê xwe têrkere-
ke gerandî ye . Temo kî dît ? Hevalê xwe , li vir heval
têrkereke gerandî ye .

77 - Têrkera negerandî .

Têrkera negerandî ev bêje ye ko kirina lêkerê ,
rast bi rast , na ser . Têrkera negerandî bitenê
bi destê daçekê digehe lêkerê .

Hînkê ; Ez li Diyarbêkrê rûdinim . Temo ji bajêr tê .
Herwekî hon dibînin di van du hevokên jorîn de têrker
bi destê daçekê li û ji gihaye lêkerê ango ev du
têrkerên jorîn têrkerên negerandî ne .

Ez li Diyarbêkrê rûdinim .
Kirde . Pronav .

li daçek

Diyarbêkir têrker

rûdinim lêker .

Temo Kirde , ji daçek , Gund têrker , tê
lêker .

Di zmanê kurdî de gava têrker piştî lêkerê tê
dayîn daçek ne hewce ye û para dawîn ya biwêja daçekî
tê dayîn lê her hal nav divê bête tewandin .

78 - Kifşdarî .

Gava têrkera negerandî biserxistin kifşdariyek mîna cih ,

wext , dem , sebeb , hêncet mana lêkerê biser ve tîne, jê re têrkera kifşdaniyê tê gotin .

Peyda kirina têrkera kifşdaniyê bi pirsên jêrîn dikeve dest : li kû , kengê , çawan , çire û h. d.

Gava em dibêjin : Ez li Mûşê di xebitim . Pirs ev e : Tu li kû di xebitî ? Li Mûşêango - li Mûşê - têrkereke kifşdaniyê ya cihkî ye .

Roja duşembê ez ne li mal bûm . Tu kengê ne li mal bû ? Roja duşembê . ango têrkera kifşdaniyê ya wextê roja duşembê ye . Tu çawan dixebitî ? Ez bi xeyret dixebitim , ango têrkera kifşdaniyê ya awayî - bi xeyret e .
79 - Kesên lêkerê .

Di lêkerê de sê kes hene :

Yê ko daxêva an tiştêkî dike .

Yê ko jê re tê gotin .

Yê ko qal , gotin li ser wî ye .

Ev sê kesên jorîn yekejmar in .

Heçî yê jêrîn gelejmar in .

Yên ko daxêvin . Yê ko ji wan re tê gotin .

Yên ko gotin li ser wan e .

Herwekî :

Ez dibêjim . Tu dibêjî . Ew dibêje .

Em dibêjin . Hon dibêjin . Ew dibêjin .

Ez dikin . Tu dikî . Ew dike . Em dikin . Hon dikin .

Ew dikin .

Min got . Te got . Wî got . Wê got . Me got .

We got . Wan got .

80 - Pêkhatina lêkerê bi kirdeya xwe ve .

Bi awakî andagirtî lêker ji aliyê kes û hejmarê bi kirdeya xwe ve pêk tê . Heke kirde yekejmar e , lêker jî yekejmar e . Heke kirde kesê yekemîn e , lêker jî dikeve vî qiklî herwekî :

Na di .

Na digim .

Na di .

Ez dixwin . Hon dixwin .

Ez dîkêvim . Hon dîkevin .

Ew dîke . Hon dîkin . û h , d .

Nîşank . Heke kirdeyeñ lêkerê ji yekê bêtir in , lêker
dikeve şiklê gelejmarîn :

Hesp dibeze . Hesp û mehîn dibezin . Ez û hevalê
xwe , em hatin .

Divê tu sibe herî gundê bavê xwe .

Zarono , divê hon sibe herin gundê bavê xwe . d

Nîşank . Lê di denên borî yên lêkerên sergeranî de , lê-
ker bi têrkerê ve pev tê ango heke têrker
gelejmarîn , vî tiştî lêker dide zanîn . Ji aliyê
din heke kirde gelejmarîn e , vê teveng dide zanîn .
Hevokên jêrîn vî tiştî pêş me dîkin .

Keçikê got . Keçikan got . Zaro dît . Zaroyan dît .

Kirde ketiye şiklê gelejmarîn , lêker weke xwe maye .

Keçikê sêvek xwar . Keçikê du sêv xwarin .

Sînemê mirovek dît . Sînemê nirov dîtin .

Min sêv xwar . Min sêv xwarin . Min sêvek xwar .

Min sêvin xwarin .

81 - Rawe .

Rawe şikl anawayê kirina lêkerê pêş me dîke .

a - Raweya rader .

b - Raweya pêşker .

c - Raweya hekîni .

ç - Raweya bilanê .

d - Raweya fermanî .

e - Raweya parnihayî ,

ê - Raweya çêbiwar

82 - Rader .

Rader ev bêje ye ko lêker jê hil tê .wek : kirin , avê-
tin , hatin , dan , dîtin , razan , raketin , gotin ,

Nivîsandin , avêtin , danîn , kuştin , firotin û h. d.
Dawîneyên raderan dido ne : in û n .

Heke rader bi dendarekê diqede dawîneya wê in
heke bi dengdêrekê diqedawîneya wê n e .

Kirin , avêtin , gotin , xwarin , vexwarin û h.d.

Dan , çûn , bûn , hebûn , anîn , kirîn û h . d .

82 - Raweya pêşker .

Raweya pêşker : gava em tişteki pêşçavan dikin ,
didin dîtin , pirsekê dikin bi raweya pêşker kar
dikin wek : Ez diçim . Wî xwar . Me dît . Ez ê herim .
Ez dixwînim . Ez nexweş bû bûm . Te li mâl çî dikir ?
Em ê herin Kerkkûkê . Wê hevala xwe dît . Duhî êvarê em
çûn sînemayê . Min îro rojname ne xwend . Brayê min hêj
ne hat . Ew çire na çê . Em ê sibe herin xwendegahê .

83 - Raweya hekîni :

Gava kirin an qewinandina tişteki bi şertekê girêdayî
ye wek : Pereyê min hebiwa , min ê hespek bikira .
Otomobîlek hebiwa , ez ê biçûma ba hevalê xwe .

84 - Raweya bilanî .

Gava kirina ko lêker pêş me dike bi daxwazek an
gumanek girêdayî ye wek : Heye ko ez herim Wanê . Min
dixwest ez bêm ba te . Min divê îşev ez herim Siirtê .

85 - Raweya fermanî .

Gava di lêkerê de qesda fermankirinê , emirdanê
heye wek : Here , were , bibêje , bibêjin , herin ,
bigirin û h. d. bêguman we seh kir : were , yekejmar ,
werin , gelejmar e .

86 - Raweya Parnihayî .

Raweya parnihayî bêjeyek e^{ya ko} ji lêker û rengdêran par-
mend e , ji ber ko pirî car çilobûn û çawa bûna i r-
mirovan , heywanan û tiştan , hal û rewîşa wan pêş me dike
mîna : Di xewê de . Di xwendinê de . bi girînê û h.d.

87 - Raweya çêbiwar .

Raweya çêbiwar bi danîna parêka î dawiya bêjeyê
tê çêkirin wek : gotî , vexwarî , dîtî , kirî û h.d.

88 - Nîşandek .

Bi danîna nîşandekan mana hevokê li hev bider tê ,
miraz , û daxwaza hevokê çêtir tê seh kirin û di
xwendinê de cihên rawestana wê ango sekinandi-
na wê ên kut û drêj bi hêsanî tên zanîn .

Nîşandekên hevokan ev in :

Bihnok (,) .

Bihnok îşareta sekinandinê bi qasî bihnekê ye . Di
hevokekê de , jê kurtir sekinandin nî ne. Bihnok tê
dayîn :

a - navbeyna navan û rengdêran , gava ev bêje di pey
hev de ne wek : Welatên Japon , Hindistan , ^{...} ,
Erebistan û Kurdistan di Asyayê de ne .

Temo , Cangîr , Hevînd^û Etnan brayên hev in . Hesp,
mehîn û hêştirên min ciwan , beza û spehî ne . Ez ji
nan , penîr , zeytûn û pîvazê hez dikin . Di
Rojavayî de ezman sor^{de} , zer , heşîn û gewr dibe .

b - Di nav qetên hevokê ^a yên koli pey hev girêdayî ne
wek : Memo , ^a gêve dengê brayê xwe bihîst, hema hat.
Reya ezmanan berwar e , ne kaş e , ne kendal e ,
hema her ... wê bêje .

c - Navbeyna du perçeyên hevokê de , gava di vê hevokê de çêbûna karekê bi şertekê ve girêdayî ye wek : Xweş bixebite , tu dê bibîni ko zebat şîrîne . Dido bi hev re rast bin , yê sîsyañ Xwedê ye .

ç - Di nav beyna qetên hevokekê de , gava di vê hevokê de tiştêk tê tarîf kirin wek :
Di vî xwaniyî de sê mezal , bîst pencere , çar derî û navderek heye .

d - Gava ji hevokêkê bêjeyek tê avêtin , cihê vê bêjeyê dihnokêk digire wek : Beşçeyê min nezîne , pehniya wê deh , drêjiya wê bîst û pênc mêtroye .
Di vê hevokê de bihnok , cihê mêtroyê digire .

e - Gava di hevokêkê de bêjeyek tû ducarkirin wek :
Bixebite , bixebita tu ê hîn bibî .

ê - Gava em dikin ango dixwazin gotina yekî bibirin wek : Bes , dev ji min berde .

Rawestbihnok .

Gava hevokek ji du perçeyan hevedidanî ye û birê pîşîn mana qetê paşîn timam dike an tiştêkî din bi ser ve zeyde dike ; navbeyna wan pişkan de rawestbihnok tê danîn wek : Bi tenê bi tîfing û xenceran zebat naqede ; divê tu fêrî xwendin , nivîsandin û zanîne jî bibî .

Durawest .

Du rawest tînan danîn :

a - Piştî perçehevokekê ya ko bîrhatinek tîne pîş

wek : Tu kes ni kare bibêje : Ez yekcar hextiyar im .

b - Berî hevokekê ya ko mana hevoka pêşatî dikemilîne wek : Berde , bila bodile bibêjin . Zanîna bi bihayê xwe ye .

C - Berî an piştî peyhevgotinekê ko hevokek pê destpê dike an diqede wek :

Eve dîroka me bi sê bêjeyan : Zayîn , ezab-
dîtîn û mirin .

Bi awakî din : Zayîn , ezabdîtîn , mirin : eve dîro-
ka me bi sê pirsan .

Rawest .

Li dawîya her hevokê divê rawestek bê danîn wek :
Derew êwî ne . Hiş tacekî zêrîn e , li serê her kesî
nî ne . Ne konê bê pez , ne gundê bê rez , ne mirovê
ko dibêje ez û ez . Desthilanîn fereca xeyrê ye .
Carina bêjeyek an dido têne kurt kirin û bi tenê
tîpên wan ên destpêkî tên nivîsandin ; hingî
piştî wan tîpan divê rawestek bê danîn wek :
Partî Demokratî Kurdistan . P . D . K .

Rawestên peyhev .

Rawestên peyhev tên danîn gava ji niça ve ramanek ango
fikrek an tejîdilek an heyecanek bi ser me de tê û
bernade ko em ê hevoka xwe biqedînin wek :
Heçî hon ... ez ê sibe , ji were , bibêjim hon çi
ne .

Nîşandeka pirsê .

Gava di hevokekê de tiştêk tê pirsîn , li dawîya vê
hevokê nîşandeka pirsê tê danîn wek :

Gelo Temo hat ? Tu çire na xwî ? Tu jî , bi me
re , herî nêçîrê ?

Nîşandeka hêdanê .

Gava hevokek an di hevokekê de bêjeyek ecêbmayîn ,
tirs , firehî an fermanekê nişa me dîke , paş vê
hevokê an bêjeyê nîşandeka hêdanê tê danîn wek :

Wey li min ezo ! Bibeze lo ! Wî mirovî werîne !

Wey ! Wey ! Wey ! Wey ! Wey ! Wey ! Wey ! Wey ! Wey ! Wey !

Wey li min porkurê ! Wey lo dilo ! Wey lo dilo !

Nîşandeka pênekan (- -) .

Gava ji hevokekê re tiştêkî welê tê biser/ve kirin .
ko'ê wî jî mana hevokê timan e û bi rakirina
wî mana wê xira na be , li pêş û paşiya vê
gotinê re , pênekan tên danîn wek :

Fîl - ev heywanê hewqas stûr û qelew - ji himhina
berazan direcife .

Di hevoka jorîn de ne tinê bigota : Fîl ji himhina
berazan direcife . mana hevokê timan e û bi raki-
rina perçeyê " ev heywanê hinde stûr û qelew "
mana wê seqet na be .

Nîşandeka du nikan : " " .

Gava di nivîsanekê de birek ji gotin an nivîsandi-
na kêsêkîdin tê ducarkirin ji destpêk û xelaseka
vî perçeyî re dunikan tên danîn wek :

" di dinê de reyek heye ev jî reya rastiyê ye " .
Herwekî hevoka jorîn gotina Zerdêst e ,tê dunikan
kirin .

Nîşandeka axaftinê .

Gava di nivîsarekê de birek jê di şiklê
axaftinê de hatiye nivîsandin , ji destpêka her
gotin an komgotinê nîşandeka axaftinê tê danîn
wek : Hevind ji Kerevon re got :

- Were , em herin .

Kerevon lê vegerand û got :

- No , ez na yim .

Mizgîniyê dan kerî , gotin :

- Dehşik ji te re bû .

• Kerî got :

- Emê min kêmbû , barê =min bêtir bû .

Nîşank . Gava bêjeyek ji kêmaniya cih di rêzekê de
diyê bibe du bir , ji dawiya perçeyê re bendikek
tê dayîn , herwekî we di vê kitêbê de ev tişt pirfêcar
dîtiye .

Kevane . ()

Kevane di nav hevokê de , bi kêrî bi cihkirina

bêjeyan tê yên ko ji aliyê sehkirina hevokê ne bingehîn angû esasi ye , lêbelê hatine danîn ji bona bîranîna ramanekê wek : Gur (herwekî divê em rastiye bibêjin) her dijminê pezan bûn .

89 - Ji hevkirina lêkeran .

Lêker , herwekî me berî jî goti bû bêjeyek e ya ko hal , rewîş , heyîn , bûn an ne bûna me , xwestekên me û h. d. dide zanîn . Bê vê axaftin çênabe .

Ji hevkirina lêkerên kurdî bi awayê jêrîn e :

Kom 1 . Li gora binyada wan :

a - Lêkerên arîkar .

b - Lêkerên sade .

c - Lêkerên hevedudanî .

ç - Biwêjên lêkerî .

Kom 2 . Li gora kardaniya wan .

a - Lêkerên sergeranî .

b - Lêkerên pêgeranî .

c - Lêkerên pronavkî .

ç - Lêkerên nekesanî .

Kom 3 . Li gora şiklên wan .

a - Lêkerên biserve hatî .

b - Lêkerên nebiserve hatî .

Lêkerên arîkar .

Lêkerên arîkar du texlît in :

a - Bi yên ko demên hevedudanî têne çêkirin û kesandin wek : Lêkera Bûnê .

b - Bi yên ko lêkerine hevedudanî yên arîkar têne çêkirin wek : Hatîn , dan û h.d.

90 - Lêkera arîkar : bûn

Kesandina lêkera arîkar bûn .

Raweya rader : bûn .

Raweya pêşker . Demên Lêkerê .

Dema niho

Dema paş .

Boriya berdest .

Ez in .

Ez ê bibim .

Ez dibûn .

Tu î .

Tu ê bibî .

Tu dibû .

Ew e .

Ew ê bibe .

Ew dibû .

Em in .

Em ê bibin .

Em dibûn .

Hon in .

Hon ê bibin .

Hon dibûn .

Ew in .

Ew ê bibin .

Ew dibûn .

Boriya têtdayî .

Boriya çîrokî .

Ez bûm .

Ez bû bûm .

Tu bû .

Tu bû bû .

Ew bû .

Ew bû bû .

Em bûn .

Em bû bûn .

Hon bûn .

Hon bû bûn .

Ew bûn .

Ew bû bûn .

Briya dûdar an boriya sade .

Ez bûne .

Tu bûyî .

Ew bûye .

Em bûne .

Hon bûne .

Ew bûne .

Raweya hekînî .

Dema borî I .

Ez bûna . Tu bûya . Ew bûya . Em bûna . Hon bûna

Ew bûna .

Dema borî / Forma II

Ez dê bibûna . Tu dê bibûya . Ew dê bibûya . Em dê bibûna .

Hon dê bibûna , Ew dê bibûna .
Raweya bilañî .

Boriya berdest . Ez bû biwam . Tu bû biwa . Ew bû .
Biwa . Em bû biwan . Hon bû biwan . Ew bû biwan .
Dema niho û paş , forma I .

Ez bibim . Tu bibî . Ew bibe . Em bibin . hon bi-
bin . Ew bibin .

Forma II.

Ko ez bin . Ko tu bî . Ko ew be . Ko em bin . Ko hon bin
Ko ew bin .

Raweya fermanî . Be an bibe . Bin . bin . Her du şik-
lên dawîn gelejmar ^{bin} Neyîni : me be , me bin , me bin.

Nîşank .

1 - Neyîniya dema paş nî ne .

2 - Serdanî ev bêje ye ko reng û gewher û çawabûna .

kirdeyê pêş me dike û bi lêkera bûnê digehe wê wek:

Dicle fireh e . Zêr maden e . Ev hesp yê cîranê min e .

Ji hînkera jorîn tê seh kirin ko serdanî dikare bibe reng-
dêrek : Rovî hîlekar e .

Navek . Zêr maden e . Pronavek : Ev hesp yê cîranê
min e .

3 - Heke tîpa dawîya serdanî dengdêrek e , forma lê-

kera bûnê, di dema niho de, diguhêre û dikeve şiklê

jêrîn :

Ez in . dibe Ez ne .

Tu î . dibe Tu yî .

Ew e . dibe Ew ye .

Em in . dibe Em ne .

Hon in . dibe Hon ne .

Ew in . dibe Ew ne .

Wek : Ez kurd in lê hevalê min polonî ye . Em kurd in

lê cîranên me emêrîkanî ne . Ez pêşmerge me .

4 - Ji aliyê din heke me cihê serdaniyê guhart: û me
 danî piştî lêkerê`ango lêkera bûnê mana diguhêre :
 Ez nexweş bûm . Ez bûm nexweş . Ez seyda bûm .
 Ez bûm seyda û h . d .

91 - Parekên neyînê .

Pareka neyînê bona lêkera bûnê , ji lêkera
 hebûnê pê ve , ji bona henî lêkeran , di demên borî de,
 ne ye wek : Yê ko ev şerbik şêrand tu î ? No ,
 ne ez in . Tu Tacîn î ? No , ez ne Tacîn
 in , ez pîşnamê wî me .

Herwekî tê dîtîn bê serdanî pareka neyînê tê danîn
 berî lêkerê lê bi serdanî piştî kirdeyê .

92 - Lêkera hebûnê .

Rawe û kesandina lêkera hebûnê .

Raweya rader . Hebûn .

Raweya pêşker .

Dema niho. Erîni .

Neyîni .

Min heye .

Min nî ne .

Te heye .

Te nî ne .

Wî heye .

Wî nî ne .

Wê heye .

Wê nî ne .

Me heye .

Me nî ne .

We heye .

We nî ne .

Wan heye .

Wan nî ne .

Dema paş : Min dê hebe . Te dê hebe . Wî
 dê hebe . Wê dê hebe . Me dê hebe .
 We dê hebe . Wan dê hebe .

Boriya tēdayî , erînî .

Min hebû , te hebû . Wî hebû . Wê heû , me
hebû . We hebû . Wan hebû .

Neyînî . Min ne bû . Te ne bû . Wî ne bû . Wê ne bû .
Me ne bû . We ne bû . Wan ne bû .

Min tu ne bû . Te tu ne bû . Wî tu ne bû . Wê tu ne bû
Me tu ne bû . We tu ne bû . Wan tu ne bû .

Boriya dūdar .

Min hebûye . Te hebûye . Wî hebûye . Wê hebûye .
Me hebûye . We hebûye . Wan hebûye .

Pareka neyînî : ne ye .

Boriya çîrokî .

Min hebû bû . Te hebû bâ . Wî hebû bû . Wê hebû bû .
Me hebû bû . We hebû bû . Wan hebû bû .

Pareka neyînî dîsa ne ye .

Raweya hekînî .

Dema borî . Forma . I .

Min hebiwa . Te hebiwa . Wî hebiwa . Wê he-
biwa . Me hebiwa . We hebiwa . Wan hebiwa .

Dema borî , Forma . II .

Min dê hebiwa . Te dê hebiwa . Wî dê hebiwa . Wê dê
hebiwa . Me dê hebiwa . We dê hebiwa . Wan dê
hebiwa .

Raweya bilanî .

Boriya berdest .

Min hebe . Te hebe . Wî hebe . Wê hebe . Me hebe .
We hebe . Wan hebe .

Dema niho .

Min hebê . Te hebê . Wî hebê . Wê hebê . Me hebê
We hebê . Wan hebê .

Raweya fermanî .

Hebe . Hebin . Hebin . Neyînî : Me be . Me bin .

Me bin .

Lêkera heyînê . Raweya rader; Heyîn . Raweya pêşker .

Lêkera heyînê . / Dema niho . Ez heme . Tu heyî . Ew heye .

Em hene . Hon hene . Ew hene .

Boriya têdayî . Ez hebûm . Tu hebû . Ew hebû . Em

hebûn . Hon hebûn . Ew hebûn .

Boriya dîdar . Ez hebûme . Tu hebûyî . Ew hebûye .

Em hebûne . Hon hebûne . Ew hebûne .

Boriya çîrokî . Ez hebû bûm . Tu hebû bû . Ew hebû

bû . Em hebû bûn . Hon hebû bûn . Ew hebû bûn .

Dema paş . Ez dê hebin . Tu dê hebî . Ew dê hebe .

Em dê hebin . Ew dê hebin . Hon dê hebin .

Raweya hekînî . Dema borî . Forma I .

Ez hebûma . Tu hebûya . Ew hebûya . Em hebûna .

Hon hebûna . Ew hebûna .

Raweya hekînî . Forma II .

Ez dê hebûma . Tu dê hebûya . Ew dê hebûya .

Em dê hebûna . Hon dê hebûna . Ew dê hebûna

Raweya bilanî . Boriya berdest .

Ez hebû biwan . Tu hebû biwa . Ew hebû biwa . Em hebû

biwan . Hon hebû biwan . Ew hebû biwan .

Raweya bilanî . Dema niho û paş .

Ez hebin . Tu hebî . Ew hebe . Em hebin . Hon hebin .

ew hebin . Forma II . Ko ez hebin . Ko tu hebî ko ew hebe

Raweya fermanî . û h.d.

Hebe . Hebin . Hebin . Neyîni / Me be . Me bin .
Me bin .

93 - Lêkerên sade

lêkerên ko xweser in wek :
Kirin , gotin , anîn , danîn , avêtin , şuştin ,
dan , xwarin û h. d.

94 - Kesandina lêkera kirin .

Raweya rader : Kirin .

Raweya pêşker :

Boriya têdayî .

Min kir .

Te kir .

Wî kir .

Wê kir .

Me kir .

We kir .

Wan kir .

Boriya dûdar .

Min kiriye .

Te kiriye .

Wî kiriye .

Wê kiriye .

Me kiriye .

We kiriye .

Wan kiriye .

Boriya berdest .

Min fikir .

Te fikir .

Wî fikir .

Wê fikir .

Me fikir .

We fikir .

Wan fikir .

Boriya çirokî .

Min kiri bû .

Te kiri bû .

Wî kiri bû .

Wê kiri bû .

Me kiri bû .

We kiri bû .

Wan kiri bû .

Formayên wan ên neyîni .

Min , te , wî , wê , me , we , wan ne kir .

Min , te , wî , wê , na , we wan ne kiriye .

Ên mayîn jî bi pareka ne dikevin şiklê neyîni .

Dema niho .

Dema paş .

Ez dikim .

Ez ê bikin .

Tu dikî .

Tu ê bikî .

Ew dike .

Ew ê bike .

Em dikin .

Em ê bikin .

Hon dikin .

Hon ê bikin .

Ew dikin .

Ew ê bikin .

Forma neyînî . Ez na kin . Tu na kî . Ew na ke ,
Em na kin . Hon na kin . Ew na kin

Nîşank . Forma neyînî ya dema paş nî ne :

Tu ê vê nameyê binivîsî ? No , ez na nivîsin ,
ango bersiv bi dema niho tê dayîn .

Raweya hekinî .

Dema borî .

Forma I .

Forma II .

Min bikira .

Min dê bikira .

Te bikira .

Te dê bikira .

Wî bikira .

Wî dê bikira .

Wê bikira .

Wê dê bikira .

Me bikira .

Me dê bikira .

We bikira .

We dê bikira .

Wan bikira .

Wan dê bikira .

Raweya bilanî .

Boriya berdest .

b

Min kiri biwa . Te kiri biwa . Wî kiri biwa .

Wê kiri biwa . Me kiri biwa . We kiri biwa .

Wan kiri biwa .

Hemî demên şiklên neyînî yên raweya bilanî bi
pareka ne têne çêkirin .

Dema niho û paş .

Forma I .

Ez bikin .
Tu bikî
Ew bike .
En bikin .
Hon bikin .
Ew bikin .

Forma II.

Ko ez kiri bin .
Ko tu kiri bî .
Ko ew kiri be .
Ko en kiri bin .
Ko hon kiri bin .
Ko ew kiri bin .

Raweya fermanî . Bike . Bikin . Bikin . Me ke .
Me kin . Me kin .

Lêker ketin .
Ew jî sade û xweser in .

Raweya rader :Ketin .

Raweya pêşker .

Boriya têdayî .

Ez ketin .
Tu ketî . Ew ket (e) .
En ketin .
Hon ketin .
Ew ketin .

Boriya dûdar .

Ez ketine .
Tu ketiyê . Ew ketiye .
En ketine .
Hon ketine .
Ew ketine .

Boriya berdest .

Ez diketin .
Tu diketî .
Ew diket .
En diketin .
Hon diketin .
Ew diketin .

Boriya çîrokî .

Ez keti bûn .
Tu keti bû .
Ew keti bû .
En keti bûn .
Hon keti bûn .
Ew keti bûn .

Nîşank . Neyîniya hemî demên borî lêkerên pêgeranî
jî bi pareka ne tîn çêkirin .

Dema niho .

Dema paş .

Ez dikevin .

Ez ê bikevin .

Tu dikevî .

Tu ê bikevî .

Ew dikeve .

Ew ê bikeve .

Em dikevin .

Em ê bikevin .

Hon dikevin .

Hon ê bikevin .

Ew dikevin .

Ew ê bikevin .

Pareka neyîniyê ji bona dema niho na ye .

Raweya hekîni .

Dema borî .

Forma I .

Forma II .

Ez biketana .

Ez dê biketana .

Tu biketaya .

Tu dê biketaya .

Ew biketaya .

Ew dê biketaya .

Em biketana .

Em dê biketana .

Hon biketana .

Hon dê biketana .

Ew biketana .

~~Em~~ dê biketana .

Raweya bilanî .

Boriya berdest . Ez keti biwan . Tu keti biwa .

Ew keti biwa . Em keti biwan .

Hon keti biwan . Ew keti biwan .

^û
Dema niho/ paş .

Forma I .

Forma II .

Ez bikevin .

Ko ez keti bin .

Tu bikevî .

Ko tu keti bî .

Ew bikeve .

Ko ew keti be .

Em bikevin .

Ko em keti bin .

Hon bikevin .

Ko hon keti bin .

Ew bikevin .

Ko ew keti bin .

Forma wan ên nyîni bi ne têne çêkirin .

Raweya fermanî .

Bikeve . Bikevin . Bi kevin .

Me keve . Me kevin . Me kevin .

95 -- Lêkerên hevedudanî .

Lêkerên hevedudanî du texlît in :

a - Yên ko bi arîkariya pêşdaniyan têne çêkirin wek:

Anîn , deranîn , hilanîn , deranîn .

Bûn , rabûn , vebûn .

Dan , dadan , derdan , hildan , vedan .

Hatin , dahatin .

Avêtin , hilavêtin .

Ketin , daketin .

Kirin , rêkirin , vekirin , dakirin , hilki-
rin , rakirin .

Kişandin , hilkişandin .

Kuştin , vekuştin .

Şandin , reşandin , daweşandin , vereşan-
din .

Xwarin , vexwarin ,

Xwendin , vexwendin .

Xistin , daxistin , derêxistin , raxistin ,
+êxistin

Anîn , hilanîn ,

Herwkî meşeh kir pêşdanî di zmanekî de dewlemendî
ye û bi wan re lêker û navine nû tên çêkirin :

Ve - vebûn , vejandin , vekirin , vekuştin ,
venirandin , vereşandin , venirîn , veni-
ştin , vexwarin , vexwendin , vedan .

Ra - rabûn , rakişandin , rakirin , raxistin , radan .
rakirin .

Rê -- rêkirin , rêdan .

Der - deranîn , derdan , derêxistin , derketin û h.

Da - dadan , dahatin , daketin

We - weşandin .

Hil -- hilanîn , hilavêtin , hilawistin , hildan ,

Hilkişandin , hilkirin , hilmaştin , hilperiştin ,
hilgirtin û h . d .

Kesandina lêkerên hevedudanî yên forma yekemîn
mîna lêkerên sade ne ji hⁱn derqeydeyan pê ve :

Berlêkerên di dikevin navbira pêşdanî û
lêkera sade we k : Min vedikir .Ez vedikim .

Rawişa pareka neyînî jî wiha ye wek :

Min venedikar . Ez venakim .

Di forma neyîniyê de berlêkera di dikeve .

Ez dikim . Ez nakim .

Bervajî berlêkera di ya boriya berdest , di
forma neyîniyê de nakeve , weke xwe dimîne wek:

Min dikir . Min nedikir . Ez diketim . Ez ne

diketim û h . d .

Kesandina lêkera hevedudanî forma yekemîn :

Rêkirin .

Raweya rader : Rêkirin .

Raweya pêşker .

Boriya têdayî .

Min , Te , Wî , Wê , Me , We , Wan rêkir .

Boriya dûdar .

Min , Te , Wî , Wê , Me , We , Wan rêkiriye .

Boriya berdest .

Min , Te , Wî , Wê , Me , We , Wan rêdikir .

Boriya çîrokî .

Min , Te , Wî , Wê , Me , We , Wan rêkiri bû .

Dema niho .

Dema pêş .

Ez rêdikin .

Ez ê rêkin .

Tu rêdikî .

Tu ê rêkî .

Ew rêdike .

Ew ê rêke .

Em rêdikin .

Em ê rêkin .

Hon rêdikin .

Hon ê rêkin .

Ew rêdikin .

Ew ê rêkin .

Raweya hekinî . Forma I û IIJ .

Min , Te , Wî , Wê , Me , We , Wan rêkira .

Min , Te , Wî , Wê , Me , We , Wan dê rêkira .

Raweya bilanî .

Dena borî .

Min , Te , Wî , Wê , Me , We , Wan rêkiri biwa .

Dena niho û paş .

Forma I .

Forma II .

Ez rêkin .

Ko ez rêkiri bin .

Tu rêkî .

Ko tu rêkiri bî .

Ew rêke .

Ko ew rêkiri be .

En rêkin .

Ko en rêkiri bin .

Hon rêkin . Ew rêkin .

Ko hon rêkiri bin .

Ew rêkin .

Ko ew rêkiri bin .

Raweya fermanî . Rêke . Rêkin . Rêkin .

Rêneke , Rêmekin . Rêmekin .

Lêkerên hevedudanî Forma diwenîn .

Lêkerên hevedudanî forma diwenîn

ev lêker in ko bi arîkariya nav û rengdêrekê û

lêkereke sade têne çêkirin mîna : Ava kirin .

Peyda kirin . Winda kirin ; Bihnteng kirin .

Aciz kirin û h. d .

Di van lêkerên hevedudanî de bitenê lêkera sade tê kesandin wek :

Min aciz kir . Te aciz kir . We aciz dikir . Hon

aciz dikin . Ew ê aciz bike û h. d .

96 - Biwêjên lêkerî .

Biwêjên lêkerî ji daçek , pronav û lêkereke hevedu danî ne wek : Lê dan ango li wî an /wê dan .

Lê xistin ango li wî an li wê xistin . Jê hez kirin . Lê siwar bûn . Jê peya bûn . Lê ketin .

Jê gerîyan . Jê ketin . Lê pîrsîn . Jê pîrsîn .
Dev jê berdan . Jê girtin . Lê hatin . Jê hatin .
Pê mijûl bûn û h . d .

97 - Kom 2 . Li gora kardaniya wan .

Lêkerên sergerandî û lêkerên pêgerandî .
lêkerên pronavkî û lêkerên nekesanî .

a - Lêkerên sergerandî..

Lêkerên sergerandî herwekî ne berî jî goti bû
rast bi rast û bê arîkariya daçekan têrker distînin
û ji vê têrkerê re , têrkera gerandî nav
lê dikiñ wek : Min sêvek xwar . Sînemê kurê
xwe dît . Temo çû gund .

b - Lêkera pê gerandî

Lêkera pêgerandî bê arîkariya daçekekê ni kare
têrker bistîne wek :
Ez ji Kurdistanê tîm . Heso li Hewlê rê dixê -
bite . Zaro di bexçeyê de dileyizin .

c - Lêkerên pronavkî .

Pronavê lêkerên pronavkî her xwe ye , nêr û
mê , gelejmar , yekejmar wek :
Min xwe şuşt . Temo xwe dîkuje . Wan xwe lezand
Hon xwe bilezînin . Keçik xwe şuşt û h . d .

ç - Lêkerên nekesanî .

Lêkerên nekesanî herwekî navê wan jî şanî ne
me dide bê kes in wek :
Raweya rader Baran barîn . Berf dahatin
Raweya pêşkerî :
Dema niho : Baran dibare . Berf datê .
Dema paş : Baran dê bibare . Berf dê bê an dabê .
Boriya têdayî : Baran barî . Berf dahat .
Boriya dûdar : Baran bariye . Berf dahatiye .

Boriya berdest : Baran dibarî . Berf dadihat .
Boriya çîrokî : Baran barî bû . Berf dahati bû .
Raweya hekîni ; Dema borî . Forma I .
Baran bibariya . Berf dahata .
Forma II . Baran dê bibariya . Berf dê dahata .
Raweya bilanî : Boriya berdest .
Baran barî biwa . Berf dahati biwa .
Dema niho û paş . Baran bibare . Berf dabê .

Kom 3 . Li gora şiklên wan : Biservehatî û ne biser-
ve hatî ango ji qeydeyan der .

Di zmanê kudî de , bi awakî amdagirtî dikare bê gotin
ko ji raderên lêkeran hemî demên borî û ji raweya fer-
maniyê hemî demên niho û paş dikarin bêne kesandin .

Nebiservehatiya hin lêkeran ji aliyê çêkirina raweya
wan ya fermanî ye . Hin raweyên fermanî jî hene
ko demên wan yên niho û paş bi awakî derveyî
qeydeyan tene çêkirin .

98 - Rader . Berlêker . Dawîneyên lêkeran .

Dawîneyên raderan dido ne / in û n .

Heke rayê raderê bi tîpeke dengdar qediya dawîne in
û heke bi tîpeke dengdêr qediya dawîne n . e .

wek : Kirin , firotin , gotin , dîtin , xwendin û h.d.

Dan , anîn , çûn , danîn û h.d.

Bêrlêker sisê ne : Di , bi , ê bi an dê bi , an wê bi
Her sê şiklên dawînan rast in .

Di . Bi kêrî çêkirina demên Boriya berdest û Niho
tê . Min fikir . Ez dikim .

Di forma neyîniyê de berlêker di ya Boriya berdest

na keve lê ya dema Niho dikeve wek : min ne fikir lê
Ez na kim .

Berlêker bi di çêkirina raweya fermanî , di dema .
raweya hekîni , dema niho û paş ya raweya bilanî
bikêr tê .

Heçî berlêker ê bi di çêkirina dema paş ya
raweya pêşkerî û raweya hekîni , dema paş F . II.
bi kêr tê .

Bike . Bixwe . Bavêje . Bîne . Bibêje .

Here . Were . Ev du raweyên fermanî ji
qeydeyan der in . Min bikira . Min bigota .

Ez ê bikim . Ez ê bixwim . Ez ê bavêjim .

Ez ê bînim . Ez ê bibêjim .

Min ê bikira . Min ê bigota . Min ê bixwara û
h. d.

Heçî dawîneyên lêkeran bi awakî amdagirtî ev in :

a - Lêkerên pêgerandî û demên niho û paş yê lêke-
rên sergerandî : im , î e , in , in , in .

Heke : lêker bi dengdêrekê diqede :

m , - , - ; - n , n , n .

Ez dikevin . Tu dikevî . Ew dikeve . Em dikevin ,

Hon dikevin . Ew dikevin .

Ez dibêjim . Tu dibêjî . Ew dibêje . Em dibê-

jin . Hon dibêjin . Ew dibêjin .

Ez çûm . Tu çû . Ew çû . Em çûn . Hon çûn .

Ew çûn .

lêkerên

Heçî demên borî yê/sergerandî dawîneyên wan ev in :

Boriya dûdar : iye , iye , iye , iye iye , iye , iye

ye . Min kiriye . Te kiriye . Wî kiriye û h. d .

Boriya çîrokî : i , i , i , i , i , i , i ye .

Min kiri bû . Te kiri bû , Wî kiri bû , Wê kiri bû .

Me kiri bû û h. d.

Demên borî yê raweya hekîni .

Dawîneyên wan ev in : a , a , a , a , a , a , a .

Min bikira . Min bigota . Wî dê bigota û h. d .

Gava lêker di şiklê neyîniyê de ne,berlêker bi , ê
 bi dikevin wek / Bike , me ke .Bibêje , me bêje .
 biçe , me çe . ez bikin , ez ne kin û h . d .
 Heke lêker bi dengdêrekê destpêdike berlêker i-yên
 xwe davêjin . Bajo cihê biajô ; bavêje cihê
 biavêje . Baxêve cihê biaxêve û h. d .

Niho ko me çavên xwe li rader , berlêker û dawîneyên
lêkeran gerandine,em ê qala lêkerên biservehatî û -
 nebiservehatî bigerînin.û bi kitkitên wan mijûl bibin
 99-Lêkerên biservehatî .

Lêkerên biservehatî du kom in . Di koma yekemîn de
 lêker bi dengdêrekê diqede û ji bona çêkirina raweya
 wan ye fermanî dengdêra dawîn tê hilanîn .

Barîn ;	barî ;	bibare .
Betilîn ;	betilî ;	bibetile .
Bezîn ;	bezî ;	bibeze .
Biriqîn ;	biriqî ;	bibiriqe .
Birîn ;	Birî ;	bibirê .
Kirîn ;	kirî ;	bikire .
		û h . d .

Nîşank . Bê dişwarî hate dîtin bi çiawayî raweya
 fermanî tê çêkirin : Barîn barî bibare .

Lêkerên biservehatî koma diwemîn

Rayên wan lêkeran bi dengdarekê diqedin . Lêkerên
 vê komê sê texlît in .

Şiklê yekemîn de , herwekî me gotiye tîpa dawîya
 lêkerê dengdarek e û dengdêra wê ya dawîn t.îpek
 ji bilî a ye .

Bihîstin ;	bihîst ;	bibihîse
Girtin ;	girt ;	bigire .
Nihêrtin ;	nihêrt ;	binihêre

Şiklê diwemîn deli cihê dengdêra a

dikeve dengdêr e û dengdara t ya dawîya rayê .

tê hilanîn . Bijartin , bijart ; bibijêre .
 Parastin ; parast ; biparêse (ze) .
 Spartin ; spart ; bispêre .

Şiklê sewemîn .

Di vî şiklî de , dengdêra dawîn a ye û rayê ra-
 derê bi dengdara d diqede .

Betilandin ; betiland , bibetilîne .

Ceribandin ; ceriband ; biceribîne .

Kelandin ; keland ; bikelîne .

Meyizandin ; meyizand ; bimeyizîne . û h.d.

Lêkerên nebiservehatî du texlît in .

Texlît I . Çêkirina raweya wan a fermanî ji qey-
 deyan der e lê gavê em raweya wan a fermanî dizanin
 kesandina demên borî û paş li gora qeydeyên zanî
 ye wek :

Kirin ; kir ; bike .

Gotin ; got ; bibêje .

Avêtin ; avêt ; bavêje .

Kuştin ; kuşt ; bikuje . û h.d.

Texlît II . Ev lêker in ko ji raweya wan ya fermanî
 demên niho û paş , li gora qeyde-
 yan dernakevin .

Anîn . Bîne . Ez tînim .

Herîn . Here . Ez terim

an
 Ez diherim .

Hatin . Vere . Ez tîm . û h.d.

Nîşank . Neyîniya lêkerên karîn û zanîn ya demên

niho ni ye wek : Ez ni zanim . Ez ni karim .

HOKER

100- Hokerên cihkî :

Li dereke din	Ji derve
Di dora ...de	Dormador
Ji vir da	Dorhêl
Ji wê da	He , ha
Li hindurê	Ji derve
Di pişt ... de	Di pêş ... de
Li paş	Li pêş
Di ser ... re	Li bor
Di bin ... de	Di bin ... re
Jorîn	Jêrîn
Li vir , li here	Li wê
Dûr	Nêzîk
Ji dûr ve	Li her derî
Li kû	Tê de

Hokerên denkî :

Hingê	Iro
Demberê	Berê
Hema	Berî
Di vê nîzîkahiyê de	Her hal
Zûka	Qende be
Zûkanî	Daimen
Ji hingê ve	Ji vir ve
Dawî , talî	Paşê
Duhî	Tucar
Pêr	Eydî
Di cih de , hema	Car car
Bitirpêr	Sibe

Nagehan	Niho
Carina	Gava , Kengê
Pirîcar	Di wextê berê da
Bistkî	Dewrana berê
Hingavî	Zû
Nişke	Dereng
Hemîn	Hero
Hêja	

Hokerên çiqasî :

Giş , Hemî	Bes
Pir	Hêj
Pirtir , Hêj bêtir	Hîçne
Bêtir , pirtir	Kêmtir
Çend , Çende	Bi xwe
Heke , Ger	Ewçend
Eger , hinde	Hevqas
Hindik , kê	Zeyde
Biqasî , Çiqas	Hinde
Çiqas , Çiqas jî	Heta ko
Zehf , gelek , pir	

Hokerên awakî :

Bed , Xirab	Biqasî
Bedtir , Xirabtir	Jî
Zor , Qewî	Pevre
Çito , Çawan	Bihevre
Holê , Wiha	Çima , Çire
Wilo , Werge	Ji ber vê yekê
Qesdane	Nemaze
Sif	Lez Zû
Çêtir, Zûtir, Layiqtir	Baştir, Êtir, Qenctir
Xezka	

Hokerên erîni û gumanî digel biwêjên hokerî :

Bêgunan . Nexwe . Tutişt . Birastî . Biewleyî . Belê . Erê .
Bêşik . Heye ko . Dibe ko .

Hokerên neyînî : Ni . No . ne . Na . Tu . Yekcar . Hîç . Qet .

Di hokerên : / Di cih de . Tişbe . Bi nivî . Ji nişka ve .
Di ser . ve . Destpêkî . Pêşîn . Hîç . Hinbihin . Dor dor .
Bidijdilî . Ji nîzîkahî ve . Ji der ve . Pêr . Bitirpêr . Par .
Pêrar . Hema . Yekcar . Tevlîhev . Hindik . Bê serûbin . Bêet-
lahî . Bi vî rengî . Bi çu rengî . Pirtir pirtir . Demek .
Hema . Geh geh . Tewr .

Nîşank . Bi arîkariya parekên bi , î , anê , ahî û h. d.

! zehf hokerî têne çêkirin wek : Bilez . Bîdîqet .

Bişehrezayî . Biçelengî . Bidilhebîni . Şehsiwarane . Ciwan -
mêrane . Birindî . Biqencî . Bisivikahî . Aqilane .

Biedêb . Biern . Binermî . Ehmeqane . Bidizîka . Bidelalî .

Mîrane . Bihişkî . Comerdane . Eqilmendane û h. d .

IO1 - Daçek û biwêjên daçekî :

Li , ji..re , piştî , berî , bi..re , digel , ji bo
ji bona , jû pê ve , jê pê ve , her çend jî ,
Ji xeynî , di ..re , di nav...re , li ba , li
cem , li nik , der nav , dide , der , ji.. ,
gava , dema ko , ji..ve , paş , li paş , hema ,
li ber , li paş , hema , li ber , li pêş , di dema
...de , di...de di nav beyna , tevî , bidana ,
bi...re , der teniştî , ta ko , heta ko , ji ber ,
tê re , li ba , cihê , li cihê , bibehayê , di..re ,
di j , dîrî , der saya , herwekî , ji derveyî ,
der nîzîkî , der nav , ber bi , ber bi ..ve ,
li gora , di bin...de , li ser , di ser..re ,
di bin...re , ewe , ewe , ji ...pê ve , jibilî ,
weriya , der penaha , jêrî , jorî , pêşiya ,
di nav ..de , der dora , ji tirsî , pêş bi , pêş-
berî , der drêjahiya , heta , heçî û h . d .

IO2 - Gihanek û biwêjên gihanekî :

Jî , holê , wiha , werge , wisa , ji ber ko , ango
her çend jî , û , gava , wekê , lê , ji qeneve,
an , her wekî , kengê , ne , ko , çendane ,
bi şertê ko , heta ko , bihingavî ko , me be
ko , biqasî ko , herçend ko , biawyê ko , an ne,
heçî , herwekî hate dîtin ko , cihê ko , hek ,
heke , ger , meger , bila be , herhal , mîna,
nola , nolî , da ko , heta ko , ta ko , hema
ko , beriya ko , ji ber vê yekê , ji dema ko ,
ji wextê ko , ji hingê ko , dîtî , pêna , derve-
xistî , dervemayî , lewra , ji lewra , piştî
ko , weriya ko , herwekî ko , wisanî ko , gava
ko , dema ko , bihna ko , hinde ko , hema ko ,
ji ber ko , rexma , xesma û h . d .

I02 - Baneşan :

Ev in çend baneşan :

Yên hizn û kederê : Ax li min . Ax li-min ezo !
Ax li min ezê . Way li min porkuê ! Way li min !
Yên bankirinê , Lo ! Lo lo ! Lê ! Lê lê ! Yabo !
Ya dê . Hey lê ! Hey lo ! û h. d.

Gelî bi kêrî pirsirinê û bankirinê tê wek :

Mirovo ! Dotmamê !

Heke nav gelemarîn e , dawiya navî parek in tê
dayîn wek : Kurdino ! Pismamino ! û h. d.

Gelî Kurdino ! Gelî pismamino !

I03 -

Rastnivîsandin .

Rastnivîsandina zmanê me ne tiştêkî dişwar e , nemaze
ji bona me .

Herwekî we, di rûpelên vê kitêbê de, dîtiye ji
veqetandek û ji tewangê pê ve bêje hemî cihê tene nivî-
sandin ango nav , pronav , rengdêr , lêker ,
hoker , daçek , gihanek û baneşan .

Hînkêr : Bextê nêr kerê jî dike nêr . Dê û dotê
şer fikir , kêmaqilan bawer fikir . Mirov
zêrê xwe di sûka ceh de na firoşe .

Mû bi mû , rihek çêdibe . Ava hêdî hêdî
me ecêb jê dî . (dît) . Kevroşka mê û
nêr , mirovê xurt dizane . Nanê sêlê durû
ye . Wextê leglegê çû bi leqleqê .

Bila ez xwerê şêran bim , û ne nêçîra çeqel û
roviyan bim . Ji giya nermtir nî ne ,
di bin keviran de na mîne . Çiyayên bilind
bê berf na bin , newalên kûr bê av na bin .

Dest destan dişo , vedigere rûyan dişo .

Gotine rovî : " Me tu kirî mîtê mirişkan . "

Rovî girî û got : " Ez ji siûda xwe ne bawer
im . Ez kurd im . Navê min Temo ye . "

I04 - Hevoksazî an çêkirina hevokan .

Heroyî ango adetî hevoka kurdî bi awayê jêrîn e :

Min	sêvek	Xwar .
Temoyî	hespek	kirî .
Sînemê	brayê xwe	dît .
<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
Kirde.	têrker .	lêker .

Lê hevokin hene ko di wan de têrker piştî lêkerê
tê dayîn .

Ez	diçim	Kurdistanê .
Ew	hât	Hewlêrê .
<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
Kirde .	Lêker .	Têrker .

Ji aliyê din heke me bala xwe da methelokên kurdî
rûpel 59. me dît ko mirov dikare texlît , texlît
hevokan pêk bîne , saz bike wek :

Ez ê te binim mal . Ez bawer dikim ko te hevalê
xwe Tacîn, ji mêj ve, ne dîtiye . Min ji kurê xwe re
kitêbêk da . an Min kitêbêk da kurê xwe .
Ez ê te bigihînim gundê xwe . Duhî êvarê gelek
meyvan hati bûn mala me . Navê te çi ye ? Navê
min Hevind e .

Texlîtên hevokan .

Hevokên biserxwe . Hevokên biserxwe ev hevok in
ko manake sergihayî ango manake timan tê de ye
wek : Roj ji bona hemîyan dibiriqe . Xwîn di rayên
me de diherike . Duhî êvarê ^{brayê} min ,
yê mezin , bi çend hevalan çû gundê braziyê me .
Ez bi dîtina we gelek bextewar im . Gul çîçê keke
bihindar e . Zaro , bi qelesa xwe, wezîfa xwe ya
kurdî dinivîse .

Herwekî tê dîtin hevokên jorîn hevokên biserxwe ne
lêkereke kesani bitenê tê de ye .

Lê hevkin hene ko di wan de du lêkerên kesani hene
ango ji du perçehevokan hevedudani ne wek :

Birçîtî li deriyê mirovê xebatker dinêre , bêî
ko bikeve hundur . Perça hevokê ya pêşîn ev e :

Birçîtî li deriyê mirovê xebatker dinêre ,
Perça hevokê ya diwemîn : bêî ko bikare bikeve hun-
dur .

Bihntengî nexweşiyek e , dermanê wê xebat e .

Hevoka kûre ango esasî : Bihntengî nexweşiyek e ,
Hevoka sergiha ango timamker : Dermanê wê xebat e .

Hevokên biserxwe yên pêşevdanî :

Min berdîti bû , we xwe xapand . Te xirabî kir , te
dê biêşînin . Bêtir wext dibore , ew bêtir bi
bedbexîya xwe dihese .

Hevokên rêzkirî :

Ez hatim , min dît , min zora wan bir .

Roma ko berê hinde bi nav û deng bû û ko dinya xisti
bû bin destê xwe , îro wê mezinahiya xwe ya siyasî
û eskerî winda kir .

Hevokên pê ve girêdayî :

Ez bawer dikim ko ew nesax e . Wan dixwest ko em
guhdariya wan bikin . Bêje min tu kî yî ?

Gava ez nexweş bûm , hon li min pirsîn . Ez eydî
ni zanim li kû me ! Heyfe ko kes bani min ne kir .
Ez dixwazim ko hon bextiyar bin . Ez minêkarim ko
poşman ne bin . Gava ez li Kurdistanê bûm , min çiya-
yên bilind dîtin . Divê bifikirin ko wext li we
dibore . Ji we re ye ko ez dibêjim . Ew çêtir daxê-
ve ko dike . Ez dizanim ko hon li wê bûn .

Ez guman dikim ko ew bê . Stêr in yên ko dibiriqin .
Hacîreşk diçe , gava serma tê .

ELFABEYA KURDI :

TIPEN ÇAPE

TIPEN DESTNIVISANDINE

Gerde

Hûrek

Girdek

Hûrek

A

a

A

a

B

b

B

b

C

c

C

c

Ç

ç

Ç

ç

D

d

D

d

E

e

E

e

Ê

ê

Ê

ê

F

f

F

f

G

g

G

g

H

h

H

h

I

i

I

i

Î

î

Î

î

J

j

J

j

K

k

K

k

L

l

L

l

M

m

M

m

N

n

N

n

O

o

O

o

P

p

P

p

Q

q

Q

q

R

r

R

r

S

s

S

s

Ş

ş

Ş

ş

T

t

T

t

U

u

U

u

TİPEN ÇAPL

TİPEN DESTNİVİSANDINÉ

<u>GİRDEK</u>	<u>HÜREK</u>
Û	Ū
V	v
W	w
X	x
Y	y
Z	z

<u>GİRDEK</u>	<u>HÜREK</u>
Û	Ū
V	v
W	w
X	x
Y	y
Z	z

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
 11 12 13 14 15 16 17 18 19
 11 12 13 14 15 16 17 18 19
 20 100 1.000 10.000 100.000
 20 100 1.000 10.000 100.000
 1.000.000 1.000.000.000
 1.000.000 1.000.000.000

Hürek: HINKER SER TİPAN :

a	b	c	ç	d	e	ê	f	g	h	i	î
·a	·b	·c	·ç	·d	·e	·ê	·f	·g	·h	·i	·î
j	k	l	m	n	o	p	q	r	s	ş	t
·j	·k	·l	·m	·n	·o	·p	·q	·r	·s	·ş	·t
v	w	x	y	z							
·v	·w	·x	·y	·z							

TEYDAKER

INDEX

Rûpel:

Awa, n.m. = Cas ,façon

Awayê biwarî = Cas direct

Awayê nebiwarî = Cas indirect

Baneşan, n.f. 11, 59 = Interjection

Bariyar = Péjoratif

Berhevanî, n.f. 8 = Superlatif

Berlêker, n.f. 51 = Préverbe

Bêje, n.f. 1 = mot

Bihnok, n.f. 33 = Virgule

Biserxwe = indépendant

Biwêja pronavkî = (locution
pronominale)

Biwêjên daçekî, 58 (locutions
prépositives)

Biwêjên gihanekî 58 (locutions
conjonctives)

Biwêjên hokerî (locutions
adverbiales)

Biwêjên lêkerî, 49 (locutions
verbales)

Boriya berdest an Boriya nîzik 43 (Imparfait)

Boriya çîrokî, 43 = Plus-que-
parfait

Boriya Dûdar an Boriya dûrtir 43 (Passé
simple)

Boriya Têdayî an Boriya dûr 43 (Passé
composé)

Daçek, n.f., 10, 58 = Préposition

Dawîne, n.f., 32, 51 = terminaison

Dem, n.f., = Temps

Dema borî, 44 = Temps passé

Dema niho, 44 = Temps présent

Dema paş, 44 = Temps futur

Dengdar, N;F, 2 = Consonne

Rûpel

Dengdêr, n.f., 2 = Voyelle

Dengdêra drêj, 2 = Voyelle longue

Dengdêra kurt, 2 = Voyelle courte

Devkî = Oral

Dijraber, n.f., 12 = antonyme

Durawest , 34 = Deux-points

Elfabe, n.f. = Alphabet

Embaz, n.f. = Exemple

Eyleta navan, 8 = (famille de
noms

Gelejmar, n.f., 15 = Pluriel

Gihanek, n.f., 10, 58 = Conjonction

Girdek, n.f., 11 = Majuscule

Girêka duta = Conjonction double

Girêka yekta = Conjonction simple

Guhêrbar, 8 = Variable

Guhêrker, n.f., 5 = Affixe

Hevdeng, n.f., 12 = Homonyme

Hevenav, n.m., 13 = Nom commun

Hevok, n.f., 1 = Phrase

Hevoksazî, n.f., = Syntaxe

Hînger, n.f., 8 = Leçon, exercice

Hoker, n.f., 10, 55 = Adverbe

Hûrek, n.f., 2 = Minuscule

Ji hevkirina lêkeran , 37

Jmarnav, n.m., 15 = Nombre

Kes, n.m., 31 = Personne

Kesandin, n.f., 43 = Conjugaison

Kesandin (bikesîne) 42 (Conjuguer

Kesandina lêkera kirin , 43

Kesandina lêkera ketin

Rûpel	Rûpel
Kesên lêkerê, 30 = (Les personnes dans les verbes	Nav, n.m., 9, 43, = Nom
Kesê Diwemîn = 2e personne	Navên heve - } 14 = Noms composés dudanî
Kesê pêşîn an = (1ère personne yekemîn	Navên kombêj, 13 = Noms collectifs
Kesê sewemîn = 3e personne	Navên nenêrbaran, 14 = Noms abstraits
Kevane, n.f., 37 = parenthèse	Navên nêrbaran, 13 = Noms concrets
Kifşdarî, 29 = (complément circonstanciel	Navên sade = Mots simples
Kirde, n.f., 27 = Sujet	Neguhêrbar, 8, 9 = Invariable
Kîte, n.f., 5 = Syllabe	Nivîskî = par écrit
Lêker, n.f., 9, 26, 27 = Verbe	Nîşandek, n.f., 33, 36 = Ponctuation
Lêkera arîkar bûn, 38	Nîşandeka) 36 = Tiret axaftinê)
Lêkera biservehatî, 51, 53 = Verbe régulier	Nîşandeka du nikan, 35 = Guillemet
Lêkera gerakî = (Verbe à la forme active)	Nîşandeka hêdanê, 35 = Point d'exclamation
Lêkera hebûnê, 40 = Verbe avoir	Nîşandeka pênekan, 36 = Tirets
Lêkera hevedudanî) forma diwemîn,) 49 Aciz kirin)	Nîşandeka pirsê, 35 = Point d'interrogation
Lêkera ketinê, 45, 46, = conjugaison du verbe tomber	Nîşank, n.f., 7 = Remarque
Lêkera nebiser- 51 (verbe irrégulier vehati,) gulier	Parek, n.f., 40 = Particule
Lêkera negerokî = (verbe à la forme passive)	Paşdanî, n.f., 5 = Suffixe
Lêkera nekesanî, 50, (Verbe impersonnel 54)	Perçehevok, n.f., 1 = Préposition
Lêkera pêgerandî, 50 = Verbe intransitif	Perçeyên axaftinê, 8 = Partie du discours
Lêkera pronavkî, 50, = Verbe pronominal	Pevdeng, n.f., 4 = Diphtongue
Lêkera sergerandî, 50, = Verbe transitif	Pevhatin, n.f. = Accord
Lêkerên biservehatî, 53	Piçûker, n.f., 7 = Diminutif
Lêkerên hevedudanî) (Verbes com- forma yek) 47 = (posés	Pêşdanî, n.f., 5 = Préfixe
Lêkerên nebiservehatî, 54	Pêşevanî) n.f., 8 = Compératif bêtirker)
	Perçehevok, n.f. = Proposition
	Pêşe, n.f. = Prose
	Pêşekar, s. = Prosateur
	Pêşkerên hejmarkî, 16 = Article indéfini

- Pirkîte, n.f.5=Polysyllabe
 Pirs, n.f., 4 = Mot
 Pirsâ sade = Mot simple
 Pronav, n.m., 9, 22, 23, 24, 25, 26=Pronom
 Pronavê kirdewar=Pronom sujet
 Pronavên Bîrdar , 25=Pronoms définis
 Pronavên Destdaniyê, 22, 23=Pronoms possessifs
 Pronavên hevdudîtiyê, 25=Pronoms réciproques
 Pronavên kesîn, 22=Pronoms personnels
 Pronavên kurtkirî, 26=Pronoms abrégés neutres
 Pronavên nebinavkirî, 24, 25, =Pronoms indéfinis (Pronoms indéfinis)
 Pronavên yên hevedudani, 25=(neutres)
 Pronavê pêger an tîrker (Pronom complément)
 Pronavê pêhatî an girêkî) 15, 16, 24 = (Pronom relatif)
 Pronavên pêşker, 23=(Pronoms démonstratifs)
 Pronavên pirsiyarî, 24=(Pronoms interrogatifs)
 Pronav û daçekên hevgiirtî) 26=(Pronoms et prépositions contractées)
 Ra , n.m., 5= Racine
 Rader, Berlêker, Dawîneyên lêkeran) 51, 52=(Infinitif, préverbe, terminaisons (des verbes)
 Rakîşandin, n.f.=dérivation
 Ranima, n.f. = Etymologie
 Rastnivîsî, n.f., 59 =Orthographe
 Rawe an Derawa, 31= Mode
 Rawest, n.f., 35= Point
 Rawestên peyhev, 35=Points de suspension
 Raweya bilanî, 31=Mode subjonctif
 Raweya çêbiwar, 31=(Mode participé (passé)
 Raweya fermanî=Mode impératif
 Raweya hekîni, 31=(Mode conditionnel (Mode participé (présent)
 Raweya parnihayî, 31=(Mode indicatif
 Raweya pêşker, 31, 32=(Mode infinitif
 Raweya rader, 31=(Mode infinitif
 Rengdêr, n.f., 10, 18=adjectif
 Rengdêrên çî-) (Adjectifs lobûn û Ça -) 18=(qualificatifs)
 Rengdêrên) 18=(Adjectifs possessifs)
 Rengdêrên) 20, 21=(Adjectifs numériques)
 Rengdêrên) 20=(Adjectifs numériques)
 Rengpêşda = Exemple
 Rengdêrên) 20=(Adjectifs indéfinis)
 Rengdêrên) 19, 20=(Adjectifs démonstratifs)
 Rengdêrên) 20=(Adjectifs interrogatifs)
 Rengdêrên) 20, 21=(Adjectifs numériques)
 Rêkirin-Kesandina lêkera hevdudani-Forma yekemîn) 48
 Rêzahev an Hevmana, n.f.) 12= Synonyme
 Rêzana zmên, 1 = Grammaire
 Serdanî, n.f., 39= Atribut

Serdayî, n.f. = Accent
Serenav, n.m., 13 = Nom propre
Spehênivîsî, n.f. = Calligraphie
Şewane, n.f. = Vers
Tewandin, n.f., 16, 17 = (Déclinaison)
Têrker, n.f., 18 = Complément
Têrkera geran-) (Complément
an Geranî) 28, 29 = (direct
Têrkera negeran) (Complément
dî an Negeranî) 29 = (indirect
Tîp, n.f., 1 = (Lettre
alphabétique)
Tof, n.f. = Groupe

Vegetandek, n.f., 9, 15 = (Particule
de genre)
Vegetandeka parkî, n.f. (Article
partitif)
Yekejmar, n.f., 15 = Singulier
Yekîte, n.f., 5 = Monosyllabique
Zayend, n.f., 14 = Genre
Zayenda mê, 14, 15 = Genre féminin
Zayenda nêr, 14, 15 = Genre masculin
Zmanê axaftinê, 1 = Langue parlée
Zmanê nivîsandinê, 1 = (Langue
écrite)

Kitêbên Kurdî

Di van pêncî salên dawîn de ji çar hezarî bêtir kitêbên kurdî hatine çap kirin .

Li vir em navên hinkitêbên ko bi zmanê giredaniya wan he-
ne didin zanîn .

Rêzmanên kurdî ango qeydeyên zmanê kurdî

Bingehên Gramera Kurmancî .
Celadet Bedir - Xan

Şam - 1941 .

Eléments de Grammaire Kurde

Kamran Bedir - Xan

Paris - 1953.

Gramatika Zmanê Kurdî

Q . Kurdo

Erêvan - 1956 .

- Rêzmanê Kurmancî . Navên hin ferhengên kurdî .
Reşîd Kurd Ferhenga Kurdî-Farîsî -Erebî
Şam - 1956 . Merdûxê Kurdistanî .
Tehran - 1955 .
-
- A Kurdish Grammar . Ferhenga Rûsî - Kurdî .
Ernest N . McCarus 30 000 pirs .
New York - 1958 . H . O . Farîzov .
Moskova - 1957 .
-
- Awa û Destûra Zmanê Kurdî Ferhenga Piçûk .
Cegerxwîn . Kurdî - Rûsî .
Bagdad - 1961 . C . X . Bakaev .
Moskova - 1957 .
-
- Rêzmanê kurdî . Ferhenga Ermenî - Kurdî .
Çukkerman . 28 000 pirs .
Moskova - 1962 . Siyabendo - Çaçan
Erêvan - 1957 .
-
- La Grammaire Kurde Ferhenga Kurdî - Rûsî .
Celadet Bedir - Xan 34 000 pirs .
Roger Lescof . Qenatê Kurdo .
Paris - 1970 . Moskova - 1960 .
-
- Navên çend ferheng 40 000 pirs .
ango qamûsên kurdî . Kurdî - Kurdî .
-
- Ferhenga kurdî - frensizî . Mihemedê Xal .
15 000 pirs . Silêmanî - 1960 .
-
- A . Jaba . Ferhenga Mehabad .
Petersburg - 1870 . 30 000 pirs .
Giyû Mukriyanî .
Hewlêr , çapxana kurdistan .
1961
-
- El Mursid . Dictionnaire Kurd , Français
Angalais
Joyce Blau -Bruxelles -1965 .
-
- Ferhengeke Erebî - Kurdî 20 000 pirs .
Giyû Mukriyanî . Ferhenga Kurdî - Ingilîzî .
Hewlêr - 1950 . Tawfiq Wahby - C.J.Edmonds .
-
- KURTÇE -Türkçe . Sözlük
Musa Anter - Istanbul -1967 .

